

rozsévač rozsievač

6

jún/červen
2021
ročník 91

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Vyzleč nenávistné reči

Oblečme Kristův oděv

Toužíme po pokoji

BIBLICKÝ ŠATNÍK KREŠTANA

Vyzleč rúhanie – obleč si pokoru

„Posmievacom sa vysmieva, ale pokorným dáva milosť“ (Pr 3, 34).

OVCA ZET – KPM 2021

26.- 28. marec konferencia pracovníkov s mládežou (online)

Minulý rok sme sa tešili na KPM. Keď sa však začal blížiť koronavírus k našim hraniciam, konferencia bola ohrozená. Usporiadatelia čakali do poslednej chvíle, ale nakoniec museli dlho pripravovanú akciu preložiť o rok. Vtedy som ešte verila, že o rok bude všetko ako predtým a stretneme sa osobne. Organizátori si dali pauzu a na jeseň sa vrátili k príprave.

Tentokrát už vedeli, že mať v zálohe online konferenciu bude možno nevyhnutnosť.

Popradne, nevedela som si veľmi predstaviť, ako taká online konferencia s tolkými účastníkmi môže vyzeráť. KPM je veľká akcia, kde býva viac ako 500 ľudí.

Človek si už za ten rok zvykol na rôzne zoom meetingy, cally, videohovory, webináre, streamy, online bohoslužby... Ale konferencia, to je veľké sústo. Ono to vlastne ani nie je ono a niekedy sa nám už pred tou obrazovkou nechce trčať.

Musím sa ale priznať, že online KPM bol pre mňa perfektný zážitok. Organizátori to urobili tak dobre a kvalitne, že ma to dokázalo vtiahnuť a úplne pohliť.

Pozvanie znelo aj takto: *Preto tā pozývame, aby si si tento víkend naozaj vyhralil len na KPM, na Pastiera a na to, čo ti chce povedať. Odlož, prosím, všetky povinnosti, aktualizuj si Zoom, mobil radšej na chvíliku odlož a pripoj sa cez laptop. Zapni kameru, vypni mikrofón a priprav sa na stretnutie s Pastierom.*

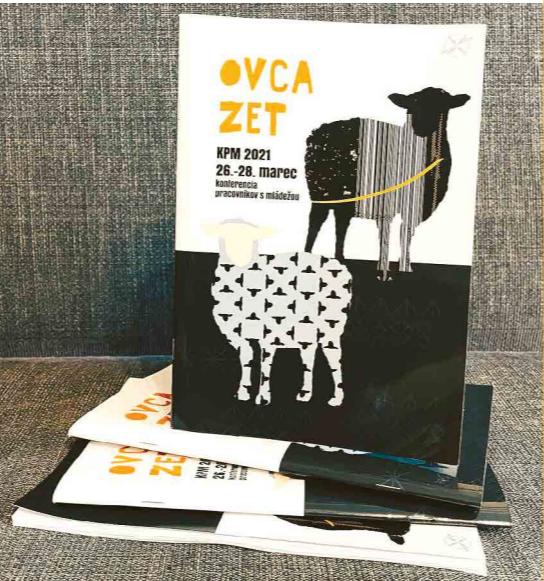
Bolo veľmi príjemné sýtť sa Božím slovom, cítiť sa v spojení s cirkvou. Opäť na chvíľu zažiť ten pocit, že hoci bolo predo mnou na obrazovke viac než 400 ľudí za svojimi kamerami a laptopmi, mnohí úplne cudzí, cítila som sa, akoby som bola so svojou rodinou. Konferencia sa niesla v duchu témy Pastier.

Pastier, ktorý ťa pozná. Ktorý ťa vede na ceste. Keď je okolo teba tma, je blízšie ako na dosah ruky. Privádza ťa na zelené lúky. Jeho dobrota a milosť ťa budú sprevádzdať. Hlavné témy mal na starosti napríklad Davy Patty, Maruška Skonc, Denisa Harčárová a dokonca aj jeden naš baptista – Peter Orvoš (foto).

Peter hovoril o údoli tóne smrti a o tom, ako aj tam zakúsať, že Pastier je s nami. Téma bola prepojená s generáciou Z. Ako jej slúžiť, porozumieť, ako jej byť pastierom. Počas webináru Pohľatie Z sa rozprávalo o tom, aký je hlas tejto generácie v rodových

otázkach a otázkach sexuality a čo na to násť. Webinár Náboženstvo a morálka Z približoval, ako táto generácia premyšľa o morálke a náboženstve, prečo to potrebujeme

vedieť a ako tomu rozumieť. Jarmok Zet bol zase krátke 15-minútové prednášky v *break-out room*, kde ste si mohli vybrať zo štyridsiatich tém. Mohli ste sa dozviedieť napríklad, čo s čiernymi ovcami v stáde, prečo sa niekto prestával z Revúcej do Bratislav, sociálne siete ako novodobá pouličná evanjelizácia, alebo napríklad ako sa starať o ľudu s psychickými ťažkosťami. Témy boli naozaj rôznorodé. Nechýbal ani online mentoring. Čas, kedy si sa mohol porozprávať s niekým mûdrejším, starším, skúsenejším. Dostať radu, porášť, pohnúť sa z miesta, kde si už dlho stál. Tento online víkend bol Božím víkendom.

Rachel Orvošová

Boží hlas môže rozširovať naše srdce

„Uslýšite-li dnes jeho hlas, nezaturzujte svá srdce“ (Ž 95, 7–8).

Jako deti jsme museli poslouchat. A potom jsme byli rádi, když už jsme poslouchat nemuseli. Jako dospělí už sice nechceme poslouchat jako děti, ale bývají situace, kdy si nevíme rady a moc rádi bychom poslechlí někoho, kdo by poradil nebo dokonce vzal odpovědnost za naše rozhodnutí na sebe.

A to se většinou nedáří. Máme svou svobodu a svou zodpovědnost. Ale to neznamená, že nikoho v ničem neposloucháme.

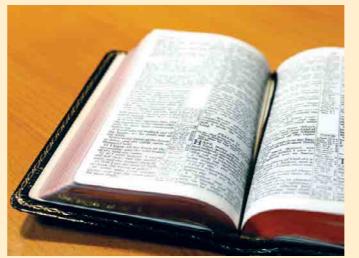
Žijeme mezi lidmi a tak se v mnohem řídíme podle nich. Někdy vědomě, někdy méně vědomě.

Kromě toho, že nám slova Žalmu 95 doporučují, abychom poslechli „Jeho hlas“, tedy hlas Boží a ne hlas jakýkoli, varují nás také jedním dechem pred zatvorením srdce. Tedy před situací, kdy člověk nereaguje na dobro, nehledá ho a je jaks „zavinut“ jen sám v sobě. Tehdy se jeho obzor zmenší a vnitřní svět se stává těsným

a chladným. Boží hlas v Písmu, Boží hlas v našem nitru, Boží hlas, tlučený ve slovech církve, môže láskou a důvěrou rozširovať naše srdce a dělat ho „měkkým“.

A to je dobré pro nás i pro ty, kdo jsou okolo nás.

Ch. A.

Obsah

OVCA ZET – KPM 2021...	2
Boží hlas môže rozširovať naše srdce	3
Svléci si špatné věci a obléci dobré	3
Vyzleč rúhanie – obleč si pokoru	4
Vyzleč nenávistné reči	5
Svléci si ošklivé řeči – obleč si dobrotivost	6
Zlost ubližuje víc tobě než...	6
Slово pokora – ...	7
Rozhovor s kazatelem – Jan Pospíšil	7
Aplikace	8
Tři velké dary	9
Kopete Boží ligu /Radio 7	9
Bůh nabízí víc	10
Jak se modlit... M 24-7	10
Mezinárodní konference mládeže v Praze v roce 1931	10
Výkrik vdáky	12
Večerná cena	13
Ekumená vo svete	13
Smutné plátno	14
Dá sa s nenávistou vybabrat?	14
Toužíme po pokoji	15
Človeče malej viery	15
Bůh je blízko.../Otec je.../Otec se zjevuje...	16
Tvá výra může přenést hory	16
Nikdy není pozdě	16
S Ježíšem v kuchyni (6)	17
Nedovoľ, aby ti zo života zmizla pieseň	17
On spěvuje moje kroky	18
Ježíš mě miluje	18
Přání / Zvěstování...	19
Recenzia	19
Kristus je právě teď s vámi	19
Online sesterská konferencia 19. 6. 2021	19
Témata/ témy čísel časopisu 2021	19
A. Ondrusková: Vezmi kříž svoj	20

rozsievač • rozsévač

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Predsedia Redakčnej rady: Ján Szöllős
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada: S. Baláž, D. Jersákova, M. Jersák, R. Orvošová, L. Podobná, E. Pribulová
Koncepcia časopisu: Ján Boggero
Komplexné grafické a realizačné spracovanie časopisov: A. Vrana
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovska 2, 821 05 Bratislava, tel. +421 913 824. E-mail: roszievac@baptist.sk

Výchadza 11-krát do roka.

Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 18,- € na rok

(cena jedného výtlačku 1,64 €) + poštovné.

Poštovné - zbyty: 3,- € za kus a rok,

jednotlivci: cena výtlačku 1,64 € + 5,50 € poštovné za kus a rok.

Odberatelia v ČR: predplatné 48,- Kč na rok

(cena jedného výtlačku 44,- Kč) + poštovné.

Poštovné - sbory: 102,- Kč na kus a rok,

jednotlivci: cena výtlačku 44,- Kč + 25,- Kč poštovné za kus a rok.

Odbor v zahraničí: predplatné 18,- €, aktuálne poštovné 29,- €.

SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napiš meno odberateľa. Var. symbol: 888, CR: Česká

sporiteľna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsíevač – časopis

Brat. jed. baptistov Súlovska 2, 82105 Bratislava, Slovenská

republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:

GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,

SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v CR, Na Topolce 14,

140 00 Praha 14, SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovska 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 6/2021: 5. 5. 2021

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava

SSN 02316919 – MK SR 699/92

Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadriť názor redakcie.

Všechny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny

sou uverejněné.

Michal Petratur

Blíží se léto, a tak zase musíme obměnit šatník. Nachystat si letní oblečení a obuv, abychom se dobře cítili. S naším oblečením je to jednoduché. Podle svého vkusu a počasí venku si vybereme vhodný oděv.

Sám mám nejraději, když je teplé počasí. To si na sebe vezmu jen tričko, krátky a sandály, a hurá do přírody nebo za povinnostmi do města. Ale s naším charakterem, osobností je to složitější, než jak je to s oblečením. I když i tady to mnozí neřeší a přizpůsobí se době a trendu a lehce tzv. „převlečou kabát“. A někteří v vícekrát. Když se převlékám, nedělá m to na veřejnosti, ale v soukromí.

Stejně i změna našeho srdce, proběhla v našem nitru, v hlubině našeho já, v prostoru, kde jsem byl jen já a Pán.

Apoštol Pavel nám ve svém listu připomíná, že díky Pánu Ježíši Kristu proběhla změna v našem nitru, srdci, a proto to má být vidět i navenek. Pavel nás tedy vybízí k tomu, abychom ze sebe svlékli všechnu špatnost, a vyjmenovává některé příklady našeho špatného chování vůči druhým lidem. Máme si obléci to dobré – vlastnosti, jaké má Bůh – to je milosrdenství, odpoutění, laskavost.

Pavel to zdůvodňuje tím, že pokud nám Bůh odpustil v Kristu, tak to odpoutění máme žít, ve vztahu k druhým lidem, umět odpoutět. Ale je to těžké, jak ukazuje Ježíš

Svléci si špatné věci a obléci dobré

šovo podobenství o dvou služebnících v Mt 18, 23–35. Jeden z nich zakusil odpoutění svého obrovského dluhu u svého krále, ale sám nebyl ochoten odpustit malý

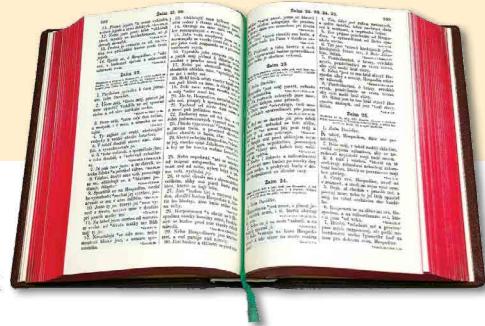
At je vám vzdálena všechna turdst, zloba, hněv, křik, utrhání a s tím i každá špatnost; budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Ef 4, 31–32)

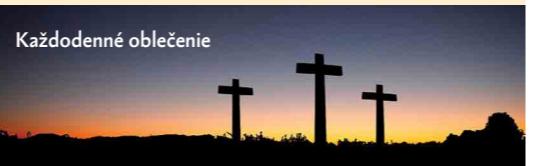
Odpustit znamená, že se rozhodneme nenechat si kazit život bolestnou minulostí, přestat si neustále drásat rány, které krvácejí.

A účelem odpoutění není změnit druhého člověka, ale změnit vlastní postoj, myšlenky a nákonc i ciny.

Milí čtenáři Rozsíevače, přeji vám, abyste ve svých životech zakoušeli velké Boží dary, jako je jeho láska, milosrdenství, odpoutění, a uměli je žít ve vztahu k druhým lidem.

Biblický šatník křestana

Vyzleč rúhanie – obleč si pokoru

Starozákonny text:

„Posmievacom sa vysmievava, ale pokorný dáva milosť“ (Pr 3, 34).

„Lebo sa honosí bezbožník svojimi chútami a lakovcom sa rúha, pohrdajúc Hosподinom... Počul si túžbu pokorných, ó Hosподine; utvrdzuješ im srdce, ucho naklánasť“ (Ž 10, 3 a 17).

Starozákonny text:

„Vysmívá se posměvačům, pokorným však dáva milosť“ (Př 3, 34).

„Když svévolník chválí, pak jen pro své choutky, když chamtivec dobrorečí, znevažuje Hospodina... Tužbu pokorných vyslycháš, Hospodine, jejich srdce posluješ, máš pozorné ucho“ (Ž 10, 3 a 17).

Novozákonny text:

„Odhodte každé rozhorčenie, väšeň, hnev, krik a rúhanie so všetkou zlobou. A buďte k sebe dobrí, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, ako aj vám Boh odpustil v Kristovi“ (Ef 4, 31 – 32).

„Podobne mladší, poddaní budte starším. A všetci spoločne opášte sa pokorou, lebo Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť“ (1Pt 5, 5).

Novozákonny text:

„At je vám vzdálená veškerá tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhlání a s tím i každá špatnosť. Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, jak i Bůh v Kristu odpustil vám“ (Ef 4, 31 – 33).

„Stejně se i vy mladší podřížujte starším. Všichni se obleče v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milosť“ (1Pt 5, 5).

Myslel si si doteraz, že rúhanie nemôže byť tvoj problém? Ktorími svojimi skutkami a slovami spôsobuješ, že ľudia sa vysmievajú z Pána Boha? Nie je rozpor medzi tvojimi slovami o Pánu Bohu a tvojej dôvere v Noho a realitou tvojho života, ktorý ukazuje, že Mu nedôveruješ a neposlúchaš Ho? Neuchyluješ sa v diskusiach a hádkach od vecných argumentov k osobným útokom a znižovaniu dôstojnosti druhého človeka, či až k utržkam? Neznížuješ (možno „len“ v myšlienkach) dôstojnosť iných ľudí a nevysmieváš sa im? Dokážeš s pokorou vidieť svoje nedostatky? Dokážeš vidieť a aj oceniť dobré vlastnosti a dobré činy u iných ľudí? Dokážeš sa úprimne radovať z toho, že niekto je v niečom lepší od Teba?

Vyzleč nenávistné reči

Zhora sme dostali slovo života, ono udržuje, riadi a zveľaďuje život. Nerobia tak naše slová, do ktorých sa vkradla zloba a nevraživosť.

„... ale jazyk, toto nepokojné zlo, plné smrtia- ceho jedu, nik z ľudí nemôže skrotiť. Ním dobrorečíme Pánovi a Otcovi a ním preklíname ľudi, stvorených na Božiu podobu. Z tých istých úst uchádzza dobrorečenie i klatba. Bratia moji, nemá to tak byť“ (Jak 3, 8 – 10).

Overujme si nastavenie našich úst. Pravda zhora nie je nám darovaná len na poznanie (aby sme napr. priležitosne vyhrali biblický kvíz). Pravdu dostávame z milosti, aby obnovovala nás život, formovala a ozdravovala našu myšel. Nezamrieši si, žijeme v pandémii, okolie je rozhádané a nespokojné. Ak mocní strácajú moc, ich jazyk je plný smrtonosného jedu. Média nás majú verne informovať, no často sa v konfliktných a stážených okolnostiach života rozkolísia, stráca sa objektivita.

Prečo by sme v podobných okolnostiach mali prehliadať slovo zhora? Vyzleč nenávistné reči, obleč si dobrovitost.

„Niekaké mrzké slovo nech vám nevychádza z úst, ale len dobré, aby budovalo... Každá rozhorčenosť a väšnivosť, hnev a krik, i rúhanie so všetkou zlobou nech sú vám ďaleké... ale buďte vospolok dobrovití, milosrdní, odpúšťajúci si, ako aj Boh odpustil vám v Kristu“ (Ef 4, 29 a 31 – 32).

Slovo zhora nečítajme ako rozkaz. Nie je príkazom, ale milostivou ponukou. Ponuku nedokážeme priať a spracovať, ak sa nevzdáme svojej hrdosti. Hádam denne vysielame modlitbu: „...odpust nám, ako my odpúšťame svojím vinníkom,“ no prepádam pre svoju hrdosť. Nezažijeme odpustenie, neobnovilo sa v Božej vôle naše srdce. Ústa by chceli dobrorečiť, ale nejde to, ak srdce prahne po starom. Pri mojom životnom jubileu ma oslovil brat z Ružomberka známym žalmom:

„Dobrorečiť budem Hospedinovi v každom čase, nech je chvála o Nom neprestajne v mojich ústach. Nech sa mi chváli duša Hospedinom, nech čuju pokorní a zaradujú sa!“

Vzdajme sa hrdosti a obnovujme život milostou odpustenia, potom sa zmení tep srdca, začnú sa plniť Božie zašľubenia, ozdravíme život v rodinách, zboroch. Dokonca aj prostredie, v ktorom sa pohybujeme, to vycíti a určite sa osvieži darom nášho dobrorečenia.

J. Stupka

Svleč si ošklivé řeči – obleč si dobrovitost

Co si máme oblečiť, nebo máme se jít převléct? Tuto otázku řešíme poměrně často v souvislosti s tím, co nás čeká...

Na některé příležitosti je nutné specifické oblečení a u jiných příležitosti je to tak trochu jedno. Nicméně je oblečení vnímáno jako důležitá součást našeho života. Mnoho o nás vypovídá, jaký je náš styl, jak se zrovna cítíme nebo jestli jsme správně odhadli situaci.

Vhodným a správným oblečením můžeme dobře zapůsobit, ale špatným a nevhodným oblečením můžeme uškodit (sobě i druhým). Avšak záměrem toho zamýšlení není zkoumat módu a etiku oblékání.

Prozatím si vystačíme se závěrem, že je vhodné dbát na oblečení z hlediska kvality, čistoty a přiměřenosti situace.

Pojďme ale raději k biblickému, obraznému pojednání či sylékání.

Nejvíce se tomu v Novém Zákoně věnuje Apoštol Pavel (Ř 13, 1K 15, Ef 4, 6, Ko 3, 1Te 5), dále Petr (1Pt 5) a vlastně také některé Ježíšovy výroky nebo podobenství (Mt 6, 22, L 12). Asi nejjasněji to Pavel vydářil v tomto textu: „Ale nyní odhodte to všecko: zlobu, hněv, špatnost, roulání, pomlavy z vašich úst. Neobehlávejte jeden druhého, svlečte ze sebe starého člověka i s jeho skutky a obleče nového, který dochází právě poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele. Potom už nerí Řek a Žid, obřezaný a neobřezaný, barbar, divoch, otrok a svobodný – ale všechno a ve všech Kristus. Jako uvolení Boží, svatí a milovaní, ob-

už nevypadají dobré, jsou ošuntělé, vylebledlé nebo dokonce zapáchají. Ale my jsme si na ně zvykli a neřešíme, jestli to někomu vadí. A tak to je i se starým životem, se starými zvyky. Byli jsme zvyklí takhle jednat a neuvědomovali jsme si, že to druhým ubližuje a škodí. Proto Pavel vyzývá, to staré ted odložte (ČEP odhadte), jinak to nevyřešíte. A protože člověk nemůže zůstat nahý, hned vzápětí rádi, aby se oblékl do nového Božího šatu, který on připravil. Dle Ko 3, 12 potřebujeme konkrétně soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost.

V paralelním textu Pavel radí toto: „At je vám vzdálená všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhlání a s tím i každá špatnost. Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám“ (Ef 4, 31–32).

Jak to zní krásně být trpělivý(a), milosrdný(a) a umět rychle odpouštět. Nic z toho ale nevyprodukuješ sám (a). Je to Boží dar, dílo v nás. Ale musíme chtít, musíme se aktivně zapojit, musíme Bohu důvěrovat a dovolit jeho Duchu, aby v nás pracoval. A on nám bude ukazovat, kde konkrétně máme odložit ten starý šat a obléknout nový.

Velkým problémem našeho starého šatu je také pýcha. Pýcha je asi pra-kořenem všech ostatních hřichů, ruku v ruce s ní jede sobectví. Pyšné srdce se Bohu protiví (Př 16, 5). Pyšný člověk před Bohem neobstojí a rozhodně nevejde do Božího království. Pýcha ale způsobuje mnoho

hořkosti i v lidských vztazích. Nadutý a samolibý človek sebe považuje za důležitější, nadřazenější než jsou všichni ostatní. Těžko respektuje druhé, lehce někoho ponízí, urazí a okřikne. Protilékem, protipolem je pokora. Proto Petr mluví o potřebě obléct si pokoru: „*Stejně se i vy mladší podřízujte starším. Všichni se obleče v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost'* (1Pt 5, 5).

Pokora sice dnes není moc populární, ale z Božího pohledu je žádoucí. Pokorný človek si dobrě uvědomuje svoji nedostatečnost a závislost na Bohu (Boží milosti) a skutečně respektuje druhé.

Když to shrneme, máme si obléct: soucit, laskavost, pokoru, mírnost vůči druhým a trpělivost. Oblečení, které je kvalitní, značkové „Made by God“ a které je na míru každému a hodí se do každé situace, tedy pro každý životní úsek. Je zde výzva pro všechny křestany, abychom se dobře oblékli, oblékli Kristův oděv, abychom tak vyzárovali Boží dobré vlastnosti. *Tak at svítí vaše světlo před lidmi, aby videl vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích* (Mt 5, 16).

Mám za to, že pro toto období (panemie a krize) se košile dobroty, kalhoty skromnosti, mikina pokory, boty trpělivosti a kabát soucitu budou hodit. Lidé kolem nás strádají a budou strádat v mnoha oblastech, propadají skepsi, negaci či zoufalství. Vidíme pyšné chování a arroganci, slyšíme mnoho pyšných a urážlivých slov a špatných zpráv. Dobrých slov a skutků je jako šafránu. Jako následovníci Ježíše Krista jsme vyzývání, abychom se nebáli projevit porozumění, dobroru, abychom zůstali skromní a s trpělivostí přečkali toto období.

Myslím si, že se ještě otřesou lidské hodnoty a systémy i právě názory na módu, co je dobré nosit a co ne.

Začít můžeme u sebe tím, že odložíme např. špatné řeči a budeme pronášet pojkná, dobrá, smířlivá a povzbudivá slova. *Z vašich úst at nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost* (Ef 4, 29).

Zajít však musíme za tím nejlepším krejčovským Mistrem. Pojd' s důvěrou k Ježíši pro nový žát, nový život, uvidíš a učítíš, že ti skvěle padne. Určitě si také uvědomujeme, že obsah našich slov souvisí s obsahem (stavem) našeho srdce.

Proměnit, vyčistit naše srdce může jenom Bůh.

Pane, chraň nás před bezcitností, hrubostí, pýhou a netrpělivostí vždy, ale snad ještě více v této době. Amen.

Jiří Marek,
kazatel Sboru BJB Ostrava

Zlost ubližuje víc tobě než komukoli jinému

„Pošitelce zabíjí vztek“ (Jb 5, 2).

Setrváváš-li v zlosti, vždycky to ublíží víc tobě než komukoli jinému. Zlost je sebezničující a kontraproduktivní. A je dopravdy nesmyslná.

Pokud měl vůbec kdy někdo důvod se zlobit, byl to Jób. Byl to zbožný muž, který měl vše, co si přál – zdraví, dobrou pověst a velkou rodinu. Jednoho dne to vše ztratil. Nepráteleští cizinci mu pobili dobytek. Všechny jeho děti zahynuly v hrozné vichřici. Postihla jej strašná nemoc. Přišel doslova o vše, krom manželky, ta mu však v jeho nejtemnější chvíli řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemří“ (Jb 2, 9).

Pak k němu přišla skupina přátel a řekli mu: „Jóbe, to je všechno tvoje chyba.“ Jeden z jeho přátel mu však mezi hromadou špatných rad sdělil něco moudrého. Naléhavě trval na tom, že utápět se v zlosti je špatný nápad. Řekl Jóbovi: „Pošitelce zabíjí vztek, žárlivost usmrceje prostoduché“ (Jób 5, 2).

Jóbův přítel byl moudrý muž. Věděl, že i když Jóba právě tak hrozně bolí srdce, vztek mu nepomůže. Vlastně by všechno jenom zhoršil. Projdeš-li si zpětně své životní zkušenosti, asi mu dás zaprávdu. Když tě ovládla zlost, udělal jsi pravděpodobně věci, kterých lituješ. Třeba sis řekl něco jako „já si na něho došlápru!“ A pak jsi to dopravdy udělal, a bylo to směšné. Když povolíš uzdu vzteku, dopadne to tak, že začneš ničit sám sebe. Ublížíš víc sám sobě než těm, vůči kterým más averzi. Zlost tě zažene do deprese. A to, oč ti jde, nikdy nezískáš. K čemu by tedy bylo se třeba ještě jen minutu na někoho zlobit? Ještě dnes dej vzteku valle. Raději odpust, a pak si užívej svobodu, kterou ti to přinese.

Otázky a pokyny k zamýšlení

Jakými způsoby dokáže zlost ubližovat? Připomeň si nějaké případy z vlastního života, nebo ze života někoho, na kom ti záleží. Jak změnilo tvůj život k lepšímu, když jsi nějaké zranění raději přešel, než abys rajtoval na svém vzteku?

Které zranění z minulosti potřebuješ odpustit, aby ses zbavil přetrávající zlosti?

Rick Warren

Slovo pokora

...se zdá divné a příliš archaické. Má ještě dnes nějaký praktický význam?

Zemitost je klíč k životu

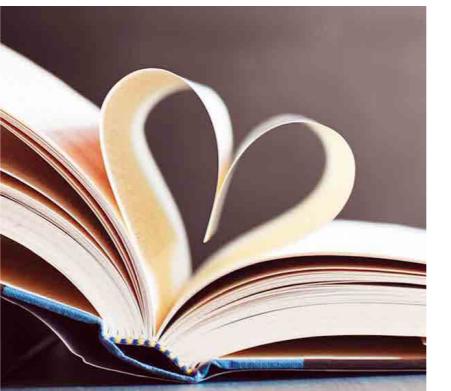
Latinské slovo humilitas souvisí se slovem humus, tzn. „země“. Je-li člověk zemitý, stojí-li pevnýma nohami na zemi, pak je „humilis“ – pokorný. Znamená to, že zná své přednosti i omezení, své klady i záporu, umí pravdivě reflektovat svůj život, své jednání a své hranice... Pokorný člověk ví, že dokáže jak skvělé a dobré věci, tak i věci zlé. Pokorný člověk ví, že je omezen svými náladami, pocity, zraněními, svými pudy a potřebami.

Jen takový člověk může být prospěšný sobě a svému okolí. Naopak člověk, který se nedodává pohlednout na sebe pravdivě, je slepý a v důsledku toho musí být arogantní a hrubý a násilnický. Pyšný. *Přesná poloha na mapě – nutná pro cestu dál*

Pokorní lidé nejsou ti, kteří ze sebe dělají trpaslíky, kteří nepřevezmou žádný úkol, protože si nevěří. Nejsou to ti, kteří pokrytecky říkají: Já, nejmenší z nejmenších. Jsou to naopak ti, kteří se přiznávají ke svému pravdi-

Humor
Humilitas má cosi společného i s humorem. Pokorný člověk mírá smysl pro humor. Dovede se smát sám sobě, má k sobě odstup. Umí se na sebe podívat s nadhledem, protože si dovolí být takový, jaký je: člověkem země i nebe; plným chyb a slabostí a zároveň lásky hodným, drahým.

K. N.

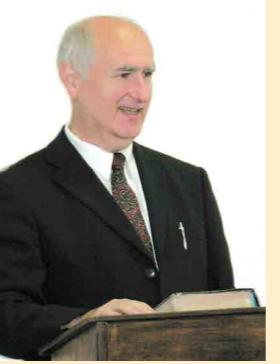
Jan Pospíšil

Stát se kazatelem je velké rozhodnutí, aspoň v mých očích. Jak jste prožil povolání do služby?

Ano, bylo to pro mě osobně a samozřejmě pak i pro moji rodinu zcela zásadní životní rozhodnutí. Vyznávám, že bez Božího povolání by takové rozhodování nedávalo smysl a já bych v této službě nemohl vůbec obstát. Od mládí byla v mém srdci ta „jiskřička“, ta jakoby podvědomá touha. Později (v roce 1966) přišel velmi silný podnět, když jsem se přihlásil ke studiu na KEBF v Praze. Toto rozhodnutí jsem si musel vnitřně ujasnit. Byl jsem si tehdy vědom, že bych mohl podlehnout jen svým pocitům a to jsem opravdu nechtěl. Modlil jsem se za to, radil se s bratrem tajemníkem Švecem. Ten mi podání přihlášky doporučoval, ale úřady mne nepustily ani k přijímacím zkouškám. Tehdejší předseda ÚR BJB bratr Václav Tomeš tehdy viděl moje zklamání a řekl mi: „Milý Jane, jestliže to bude Boží vůle, Pán Bůh tě ke službě jistě přiveze třeba **oklikou**. Na to se spolehni.“ A tak se také stalo! Na sjezdu mládeže v Liberci v roce 1969 jsem pod vlivem Božího slova a působení Ducha svatého jasně prožil toto Boží povolání. Tenkrát jsem to musel vyznat veřejně před všemi do mikrofonu a naplnila mne úžasná radost a hluboký pokoj. Od té chvíle jsem již o Božím povolání ke službě kazatele evangelia nezapochyboval. Jen jsem pak čekal na správný čas a správné místo. Až po 13 letech jsem mohl nastoupit do služby kazatele. Předtím mi byl několikrát odepřen tzv. státní souhlas. Ale to vše patřilo k Boží cestě „**tou požehnanou oklikou**“.

Kdo z lidí vás nejví ovlivnil na cestě stát se kazatelem?

Určitě to byl především můj otec Vilém Pospíšil, kazatel evangelia. Od malíčka jsem vyrůstal v láskyplném prostředí kazatelské rodiny a vikýřovického sboru. Příklad milujících rodičů mne ovlivnil více než jakákoli slova. Také můj dědeček Vilém Volanský, kterého jsem měl moc rád, byl kazatelem. Doba, kdy si oba vytrpeli „své“ v komunitním vězení, ve mně jen posílala touhu po službě Bohu. Vždyť právě tehdy jsem

vydal svůj život Pánu a byl na vyznání víry pokřtěn. Později to byl již zmínovaný bratr Stanislav Švec, pod jehož kazatelnou jsem sedával v době mého studia v Praze.

Kdo byl vaším vzorem?

Kromě již zmínovaného tatínka a dědečka to bylo více bratří, kteří mi byli vzorem a příkladem jako křestané. Byli to моji strýcové, byli to věřící sousedé, učitel Nedělní školy, tzv. laičtí kazateli ve sboru a také kazateli z jiných sborů, které jsem poznával při různých přežitostech.

Kolik let jste byl kazatelem a ve kterých sborech jste sloužil?

V aktivní službě kazatele jsem byl celkem 32 let. Byly to sbory BJB: v Brně (2x), v Litoměřicích, na Vsetíně, v Pardubicích, v Žatci a v Lovosicích. V letech 1984–2000 jsem sloužil jako tajemník BJB a často jsem tak sloužil v různých českých i slovenských sborech BJB. I když to nebyla služba vždy snadná, konal jsem ji s vnitřní radostí a niceho nelitují.

Co jste měl na této práci nejradiš, nebo co vám dávalo ten pocit, že má smysl?

Když jsem mohl být „u toho“, jak lidé hledají Pána Boha a pak v pokání vydávají svůj život Pánu Ježíši Kristu. To jsem prožíval jako vrchol a smysl své služby. Samozřejmě tím nechci říci, že bych podceňoval službu Boží slovem ve shromáždění Božího lidu nebo službu pastorační. Vše tvoří tu vzácnou mozaiku služby kazatele.

Co pro vás bylo nejtěžší?

Když jsem viděl, jak někdo odchází od Pána a potom ty důsledky! Také když jsem byl svědkem, když se do vztahů mezi křesťany vložily světské způsoby: pomluvy, nepravdy, intriky atp. To se žel také někdy stalo.

Měl jste někdy krizi a chtěl jste si najít jiné

Fotografie z rodinného alba:
...naše děti Radek, Zdeněk, Jana a Ivo,
...rodinné setkání ...s manželkou Jiřinou

povolání? Pokud ano, co vám pomohlo setrvat? Kdybyste nebyl kazatelem, jaké povolání byste vykonával?

Menší nesnáze jsem se naučil s Boží pomocí překonávat. Větší krizi jsem také prožil, ale ono Boží povolání do služby bylo silnější a přes ně mě přeneslo, díky Bohu. Že bych jen tak zanechal kazatelské služby – tak jsem nikdy neuvažoval. No a teoreticky bych vykonával asi místo, jako jsem deset let vykonával před nástupem do kazatelské služby, a to jako inženýr ekonomie, absolvent obchodní fakulty. Ale po tom jsem prostě netoužil.

Máte rodinu. Jak to vnímali a co pro ně bylo těžké?

Ano, předpokládaný nástup do kazatelské služby jsme si s manželkou ujasnili hned na začátku našeho vztahu.

Manželka Jiřina mne v této službě vždy velmi podpírala a nikdy si na nic nestěžovala. To bylo pro mne vždy neocenitelnou pomocí. I naše 4 děti vnímaly nás skromný životní standard (měl jsem coby kazatel sotva třetinový plat než předtím) jako součást naší služby a nikdy nereptali. Co bylo pro ně těžké, to bylo naše poměrně časté stěhování. Zejména ve vyšším věku, kdy museli opustit své kamarády v mládeži a sžívat se s dalšími. Hledat si novou práci nebo školu. Ale i to se vždy podařilo úspěšně překonávat, díky Bohu!

Práce s lidmi je vyčerpávající. Jaký druh odpočinku byl pro vás nejlepší?

Ano, tělesně to bylo někdy, jak se říká, „na doraz“, ale duchovně jsem vždy pookrál. Na velké odpočívání nebylo mnoho času. Rád jsem zpíval a hrál a často cvičil zpěváky nové duchovní písničky.

Co je pro vás v těchto dnech nejlepší a co nejtěžší?

Nejlepší je, že už si nějakou dobu s manželkou užíváme důchodu. Těšíme se na věčnost s naším Pánem a tak to nejlepší je před námi.

V této „koronavirové“ době máme málo kontaktů s bratřími a sestrami ve sboru i v rámci celej naši rodiny. To nám chybí, ale díky Pánu žijeme. **Chtěl byste říci něco, na co jsem se vás nezeptala?**

Ano, srdečně zdravím všechny čtenáře Rozsévací. Léta jsem pracoval v redakci tohoto časopisu naší BJB a mám na to krásné vzpomínky. Přeji i stávající redakční radě hojnou Božího požehnání v této službě.

Rozhovor s br. kazatelem Janem Pospíšilem vedla Marie Horáčková

Aplikace

Mnohokrát v našem životě jsme slyšeli, jak je důležité aplikovat do našich každodenních dnů Boží slovo. Ve ztištění, při čtení Bible, k nám častokrát texty mluví a my víme, co a jak bychom měli dělat. Ale hned za chvíliku oslovující myšlenky opouštíme a vracíme se do našich pozemských starostí a plánů.

Chtěla bych vám napsat o jedné nenápadné myšlence. Posloucháme naše hosty, které jsme si pozvali na sborový víkend.

Bratr nám předkládá biblický text o nasycení pěti tisíců. Při mém letmém přemýšlení si říkám: „To je přeci tak známé, jsem opravdu zvědavá, o čem bude bratr povídат a k jaké myšlence nás povede?“

Čtěme tam, jak mnoho sil lidé vynaložili, šli velmi dlouho pěšky, aby uviděli a uslyšeli Ježíše. Nebylo to jistě snadné, protože měli s sebou i své rodiny a nemocné. Pánu Ježíši jich bylo líto a tak jim věnoval celý svůj čas, pomoc a lásku.

Tri velké dary

V lete to bolo desať rokov, od kedy som ukončil školu a začal som pracovať. Svoju prácu mám veľmi rád, máme fajn kolektív, dobré pracovné podmienky. Ale bol som z práce dlhodobo unavený a aj trochu znechutený. Potreboval som si poriadne oddýchnúť, ale reálne som neviel žiadnu možnosť, ako by sa to dalo zrealizovať. Koncom leta sa nám podarilo spojiť rodinnú dovolenkou na chate a následne ísť aj na zborový tábor. Pár dní po návrate z tábora sme ochoreli. Po zotavení, pred nástupom do práce som bol na testoch na korona vírus. Pozitívny výsledok som rozehodne nečakal, ale bol tam. Moja dovolenka sa predĺžila o ďalšie dva týždne, ktoré sme absolvovali doma v karanténe.

Takže od práce som si nakoniec oddýchol celý mesiac. Iným spôsobom by to nešlo, ale Pán Boh to pripravil svojsky, najlepšie ako sa dalo. A tak sa mi po niekoľkých rokoch napríklad podarilo konečne znova začať čítať knihy. Domáca karanténa nám este lepšie ukázala, že sedemčlennej rodine je v našom bytiku pritesno. Rozmýšľali sme už dlhšie o kúpe domu. Ale vždy sme túto alternatívou zavrhlí. Jednak kvôli financiam, ale hlavne sme nechceli detom obmedziť možnosť fungovať v zbere, v mládeži, v priateľstvách kvôli zdľhavému cestovaniu do Bratislav. Ked sme už celý proces nechali tak, objavil sa jeden byt v Petržalke, ktorý sa nám veľmi páčil a bol výrazne väčší ako nás pôvodný. Po niekoľkých dňoch modlitieb sme sa rozhodli, že tento byt kúpime. Počas vybavovania sme zistili, že byt kupujeme od pannej, ktorú poznáme. Predaj mala na starosti realitka, ktorej majiteľa poznáme. Ked sme išli vybavovať hypotéku, zistili sme, že nás má na starosti človek, ktorého poznáme. V deň podpisu zmluvy nám este

vždyť oni videli jedině v Něm pomoc pro svoje potřeby a trápení. Lidé dali všechnu důvěru v Něj.

Jak velký zástup lidí to musel být a také i pro učedníky velmi silný zážitek. Avšak čas utíká, blíží se večer a otázkou je, co s těmi lidmi bude dál. Mají již všichni pořádný hlad, a kdo ví, když naposledy něco jedli. Nemohli se nikde zdržovat, Ježíš byl přednější! Učedníci přemýšlejí. Ze by o ně měli mít starost? Vždyť i oni sami již cítí hlad. Musí přeci odejít a koupit si, co potřebují!

Ale Ježíš jim říká: „Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!“ Cože? Vždyť je jich tak mnoho! Tako bychom určitě i my přemýšleli. Ale On je Bůh, vidíme Ho také tak? On je ten, který má východisko z každé situace!

Ukazuje i nám, abychom uměli dát vše, co máme a potom s modlitbou a pomocí učedníků jsou všichni nasyceni. Museli se jistě mnoho nabíhat, než roznesli jídlo tolíka lidem. Sloužili, i když sami měli hlad. Je to moc hezký příklad, který nám Pán Ježíš dává. Je to tak známý příběh a i my můžeme znovu prožívat Boží nasycení.

Bratr ale ještě nekoná. Zmíní jednu nepatrnu myšlenku a to je, že se tam píše: „O pěti tisících mužích.“ Zdůraznil, jak i toto tam nění napsáno jen tak.

Muži jsou důležití v našich rodinách a otcové podle Božího srdce jsou nenahraditelní ve svém poslání. Tatínkové, kteří vedou svoje děti k Pánu Ježíši, jsou kněžími ve svých rodinách. Jestliže aplikují Boží slovo a sami tak jsou příkladem, nic lepšího nemohou pro ně udělat.

Vidět tatínka, jak miluje Ježíše, je někdy jenom snem pro jejich manželky i děti. Ale Pán Bůh nechce, aby ženy byly vedoucími rodin

a zastupovaly muže. Samozřejmě, že i ony mají také svoje místo a jsou podporovatelkami svých mužů. Svoji láskou a péčí o rodinu dávat vše, co by dělal Ježíš na jejich místě. Ale v textu jsou právě zmíněni muži. Když jde on za Ježíšem, jistě s ním jde i celá rodina.

Moje přítelkyně má pět chlapečků. Přála si holčičku, ale je moc šťastná i se svými syny. Musí toho tolik připravit a uvařit i prádla je mnoho. Však to znáte ze svých rodin. Její manžel jí však pomáhá a žije se svým Bohem. Synům dává velmi dobrý příklad, co je v životě nejdůležitější.

Musela jsem jí s úsměvem říct, jak velké požehnání má, že vychovává pět dalších tatínků, kteří jednou budou vést i své rodiny k Pánu Ježíši.

Tento článek píší, protože si připomínáme „Den otců“.

Byli a jsou opravdu moc důležití v našich rodinách a takového „Tatinka, podle Božího srdce“, potřebuje každá rodina.

Dana Jersáková

vybavil zniženie úroku na hypotéku. Náš starý byt sme rýchlo predali, aj keď sa to realizovalo v najnehodnejší čas. Na začiatku tohto celého procesu som si nebol istý, či je nový byt pre našu rodinu dobrý krok. Na konci som vedel, že Boh stál pri každom jednom kroku. Počas tejto jesene som dostał od Pána Boha dva velké dary, o ktorých som iba tajne sníval.

Poriadny oddych a väčšie bývanie pre našu rodinu. Minulý týždeň som rozmýšľal, aký je a bol môj vzťah s Pánom Bohom v posledných mesiacoch. Bol Ježíš naozaj mojím Pánom a mojím Bohom? Uvedomil som si, že ľarchu okolnosti, práce, školy, rodiny som sa snažil zväčša niest sám na svojich pleciach. A preto som pri chodom z práce neprinášal domov pokoj a porozumenie, ale napľňal som zväčša pohár domácej nervozity až po okraj. Večer, keď ísli deti spať, som veľa dní končil so zúfalstvom v srdci a s horkostou na perách, čo ma mrzí hlavne kvôli mojej rodine. Prepáčte, prosím, moji milí. Takže v tomto ľažkom období som dostał, okrem dvoch veľkých darov, o ktorých som hovoril, aj tretí... A tým je poznanie, že život, v ktorom nie je Boh naozaj mojím Pánom, je mizerný.

Uvedomujem si, že toto exponované Covid obdobie je aj pre mňa pozvánku do hlbšieho vzťahu s Pánom Bohom. Je príležitosťou zažiť dobré veci od Boha. Či už tie milé vysnívane, ako dlhé voľno a nový byt, alebo tie nepríjemné, ale potrebné, ako poznanie svojich slabostí, v ktorých môžem spoznávať Boha osobnejšie.

Bratia, muži, otcovia. Povzbudzujem vás, aby ste ľarchu okolností, zodpovednosti, zlyhaní zdieľali s priateľmi a odovzdali Bohu.

Aby sme tak mohli osobne a zároveň spolu zažívať hlbší vzťah s Bohom, ku ktorému nám Pán Ježíš chystá cestu.

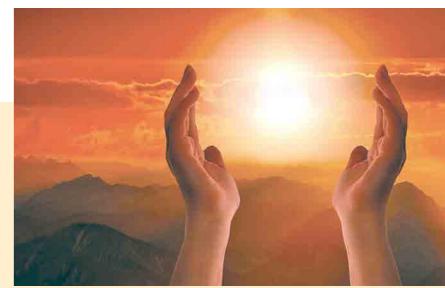
Michal Vrábel

Rádio 7 je společný projekt internetového a satelitního vysílání, za kterým stojí česká a slovenská redakce TWR. V tomto seriálu představujeme skrý svědectví pracovníky české redakce této stanice. Více o jejím vysílání na www.radio7.cz

čními potížemi! Položil jsem si otázku – mohu já nějak pomoc? Sám jsem si odpověděl: peněz tedy moc nazbyt nemám, ale čist umím, hlas mám, tak zkuskim tyto komodity nabídnout ke službě. Zkontaktoval jsem se s rádiem, slovo dalo slovo a byl jsem pozván, at předvedu, co umím. Nevím, co si tenkrát o mně v rádiu pomyslel, ale sám na svou omluvu musím říct, že jsem byl naivní jako asi pětileté děcko. Protože jedna věc je čist si doma knížku (a treba i nahlas) a druhá věc je čist na mikrofon a ještě k tomu srozumitelně. Každopádně tenkrát nade mnou nezlamili hůl a trpěliv se mi věnovali (jmenovitě největší zásluhu má a hrdinkou je Lucie Endlicherová), až ze mne po roce začalo vypadávat něco srozumitelného a použitelného. Takže od té doby se snažím jako extenzista vymožat s načítáním různých textů. Na TWR mne fascinuje jedna věc (použij sportovní terminologii): v tomto rádiu kopete za Boží tým. Hned to vysvětlím. Když přijedete do rádia, tak v pomyslné šatně si vyletíknete svůj klubový (rozumějte denominaci) dres a obléknete si dres národního tímu (rozumějte Boží dres nebo chcete-li s Bohem na prsou) a kopete Boží ligu na Božím hřišti. Na práci v rádiu je pro mne dnes a denně inspirující to nádherné propojení lidí napří různými denominacemi. Hlavní je nést staré dobré evangelium a věci související za pomocí nových technologií. Výsledek je stejný jako kdysi, tak i dnes – záchrana lidské duše. A zdá se, že i v dnešní době, zvláště té koronavirové, má rádio smysl a své místo ve společnosti.

Petr Stoy

terizují domov darovaný Bohem. Když k tomu Bůh vztáhne ruku, jsi ochoten vstoupit a posadit se u Něj? Sedět u Ježíšových nohou a zakoušet Otcovu přítomnost je totiž celoživotní potěšení. Bůh nabízí víc...

M. L.

Kopete Boží ligu

V životě asi každého člověka se najdou tzv. osudové nebo zlomové okamžiky. Jsou to chvíle, které nějakým zásadním vlivem mění nebo směrují nás další život. S několika takovými okamžiky z mého života bych se chtěl podělit i s vámi.

První docela zásadní okamžik jsem prožil, aniž bych o tom věděl – narodil jsem se totiž do křesťanské rodiny. Toto oceníte ale mnohem později, až když berete trošku rozumu do hrsti. Takže křesťanské prostředí pro mne bylo už od dětíství něco normálního; že se v neděli chodí do shromáždění bylo běžné, i když to bylo v dobách minulého století a zřízení. To, že vaše rodina je postavena na Božím základu, skutečně oceníte až mnohem později. Jako dítě tuto okolnost můžete vnímat i jako přítežující a nějakým způsobem omezující. Ale z druhé strany (což vám opět dojde až později) to může být dobrý trénink na pozdější dobu. Další komplikací může být paradoxně to, že jste vychováváni v duchu křesťanských zásad. Nejste vyložený průvahař a problematická bytost, takže jste sami se sebou spokojeni, což také není úplně dobré. Ale v konečném důsledku vyrůstáte v křesťanské rodině je určitě výhra a požehnání.

Další zlomový okamžik jsem prožil na střední škole. Aniž bych se o to nějak hodně snažil, potkal jsem svoji jedinou a osudovou lásku. Ženu, s kterou pluji životem už hodně přes třicet let. Mohu potvrdit to, co říká Bible – kdo najde ženu statečnou, její cena je hodně vysoká. Totiž když se dva mladí berou, tak stěží kdo ví, co bude za pět, deset, dvacet let a tak o to víc se musíte spolehnout na Boha a jeho provázení životem. Tím vůbec nechci říct, že dva se mají brát z rozumu a mít věci dobré promýšlené. Ano, je žádoucí být zamílován, bez toho to nejde. Ale aby se zamílovost proměnila v lásku a vydržela roky, k tomu už potřebujete trochu se snažit a hlavně potřebujete Hospodina. A když přijdou děti, o to víc potřebujete moudrost. Nás Bůh požehnal čtyřmi hodnými a skvělými, dnes již dospělými dětmi. A můžeme se také těšit už z pěkné kupy vnučat.

Další zlomový milník jsem prožil při čtení časopisu Anténa. Pro ty, kdo nevěděl, tak Anténa je časopis-zpravidaj, který vydává TWR (křesťanská rozhlasová stanice) v České republice. Před několika lety jsem si ho pročítal a dozvěděl se tam, že mají nedostatek peněz, nedostatek pracovníků atd. Jelikož vysílání TWR znám už z dob vysílání z Monte Carla, tak v tu chvíli mi to přišlo strašně líto; takový dobrý projekt a potýká se málem s existen-

Bůh nabízí víc

Jeden známý věřící muž měl fotografi, kterou si pečlivě střežil. Na té fotografi je mu sedmnáct let a sedí na lavičce v parku se svým otcem. Vypadá mírumilovně, usebraně a zranitelně. Ale při pohledu zpět na svůj život říká: „Jak jenom mohl tenhle kluk přežít všechny ty roky?“ A hned odpovídá: Protože jsem objevil malý přístav ukrytý ve své duši – přístav, který jsem nevybudoval, úto-

Jak se modlit

– Modlitební kurz z M 24-7

Modlitby 24-7 jsou celosvětovým modlitebním hnutím, které bylo inspirováno modlitebním řetězcem Moravských bratří. V České republice byla první modlitební místnost otevřena v roce 2007 a od té doby vznikly ve více než 40 městech. Lidé se mohou přidat do modlitebního řetězu, přijít do modlitební místnosti a využít tento oddělený čas k osobnímu ztištění a času s Pánem Bohem, k modlitbě za druhé lidi, za svoje město, chvalám, apod. Čas strávený s Pánem Bohem by nás měl proměňovat a často vede k touze sloužit lidem. Proto jsme se rozhodli vystoupit ze zóny svého komfortu a přinést modlitbu ven do ulic. Jezdíme po naší zemi s modlitebním karavanem a potkáváme se s lidmi. Jsme připraveni si s lidmi povídат, pomodlit se s nimi, svědčit o Kristu, ale také nabídnout jim dobrou kávu.

Protože si uvědomujeme, že modlitba je důležitou součástí našeho vztahu s Pánem Bohem, rozhodli jsme se, že přeneseme do České republiky vyučování v podobě modlitebního kurzu.

„Panu, nauč nás modlit se,“ prosili učedníci Ježíše. Stejně jako učedníci, i my se potřebujeme modlitbě učit.

Pro většinu z nás je modlitba běžnou součástí našeho života. Mnoho lidí by si ale možná o sobě nepomyslelo, že jsou modlitební šampioni. Naopak spíše často s modlitbou bojujeme. Někde v hloubi duše víme, že bychom modlitbu měli zařadit do svého života, ale nevíme jak. Někdy nám schází motivace, někdy jsme zklamáni, že nám Bůh naše modlitby neodpověděl. Někdo touží naučit se Bohu naslouchat. Někomu se možná modlitební život scrknul na seznam našich přání, která Bohu vyjmenujeme a tím považujeme tuto naši křesťanskou aktivitu za splněnou. Pokud byste rádi prohloubili svůj vztah s Pánem Bohem a práli byste si růst v modlitbě, můžete využít modlitební kurz Jak se modlit.

Kurz připravily mezinárodní Modlitby 24-7 v čele s Petem Greigem a nyní je zdarma dostupný i v češtině. Naší touhou je, aby tento kurz přinesl novou inspiraci a všechny pro Ježíše do našich všedních dnů. Abychom objevovali krásu toho, že smíme přicházet za svým Bohem a trávit s ním čas. Cílem není modlitba jako taková, ale prohloubení našeho vztahu s Pánem Bohem.

Kurz Jak se modlit se skládá z osmi vyučování, která pokrývají širokou škálu témat, od úvodní otázky „Proč se vůbec modlit?“, přes „Uctívání“, „Naslouchání“ nebo „Kontemplaci“. Nevyhýbá se ani ožehavým tématům jako „Nevslyšené modlitby“ nebo „Duchovní boj“.

Kurz si můžete projít sami, ve skupinkách nebo společně ve vašem společenství. Každá lekce obsahuje video s vyučováním a materiály pro diskuzi ve skupinkách.

Navíc je pro vás připravena spousta dalších materiálů, díky kterým můžete dál objevovat nové kreativní způsoby modlitby nebo naopak vyzkoušet modlitby, které začali používat křesťané již v dávných dobách, jako jsou např. modlitba *Lectio Divina* nebo *Examen*.

Toto vše najdete na stránkách www.jaksemodlit.cz.

V češtině navíc také vysla kniha „*Jak se modlit. Jednoduchý průvodce pro obyčejné lidi*“ od Peta Greiga, která se tematicky prolíná s modlitebním kurzem a přináší další inspiraci a povzbuzení do modliteb.

Sárka Šimečková

Mezinárodní konference mládeže v Praze v roce 1931

V dnešním článku bych chtěla připomenout událost „světového významu“ – opravdu světového – která se konala v Praze právě před devadesáti lety. Akci, která byla nesmírně významná a vlastně byla první akcí tohoto druhu na světě. O čem hovořím? O mezinárodní konferenci mládeže Světového svazu baptistů.

Vratme se ještě kousek dál do minulosti, a sice do roku 1904. Jak jsem již mnohokrát zdůrazňovala, měli baptisté vždy touhu spolupracovat na Božím díle, ať už v jednotlivých zemích nebo v rámci Evropy nebo celosvětově. Od samých počátků hledali určitou platformu pro společné dílo. Projevem této touhy byl i návrh, který podal v roce 1904 Dr. John Newton Prestridge ze sboru v Louisville, Kentucky, aby uspořádán světový kongres baptistů.

Návrh byl projednán s Dr. Johnem Cliffordem z Londýna a Johnem Howardem Shakespearem, kazatelem v Norwich ve východní Anglii. Celosvětově byl přijat s velkým nadšením. V říjnu 1904 bylo rozhodnuto, že se první celosvětový sjezd bude konat v Londýně ve dnech 11. až 19. července 1905. Hlavním výsledkem kongresu bylo zformování Světového svazu baptistů (Baptist World Alliance - BWA). Prvním prezidentem Světového svazu baptistů se stal právě Dr. John Clifford a jeho tajemníkem John H. Shakespeare. Světové kongresy Svazu se konaly jednou za pět let (i když ne vždy zcela pravidelně). A v období mezi kongresy BWA se konala i výše zmínovaná Mezinárodní konference mládeže Světového svazu baptistů.

Na úvod možná několik slov o tom, jaká byla historie práce mezi mládeží v naší Jednotě?

Je možné říci, že stejně jako práce mezi dětmi, existovala již od počátku vzniku naší Jednoty práce s mládeží, která vždy byla nedílnou součástí života sboru. Vždyť již zcela na počátku baptické práce v naší zemi stáli mladí lidé. Například bratr August Meereis se jako šestnáctiletý mladík po svém křtu ihned zapojil do služby ve sboru. I bratr kazatel Jindřich Novotný ml., který odešel do věčného domova ve svých dvaceti devíti letech, se rozhodl pro službu kazatele již ve dvaceti letech a při svých teologických studiích pracoval mezi mládeží v pražském vinohradském sboru. (Vlastně jeho otec, kazatel Jindřich Novotný st., založil brzy po zřízení prvního baptického sboru i sdružení mládeže v pražském sboru). A mohli bychom jmenovat celou řadu dalších mladých služebníků evangelia, kteří v jednotlivých sborech naší Jednoty zakládali tzv. sdružení mládeže. Ovšem předválečná (před první světovou válkou) sdružení mládeže byla spojena pouze se svým sborem, a pracovala tak pouze v rámci jednotlivých sborů. Ale stejně jako v Jednotě, kde už od počátku jednotlivé sbory hledaly možnost spolupráce, jednak v rámci Čech, tak i v rámci evropském a světovém, začaly se brzy po válce projevit snahy o vytvoření určité organizace, která by spojovala jednotlivá mládežnická sdružení. O této otázce se pochopitelně hovořilo i na výročních konferencích Jednoty. Tyto snahy vedly k založení „Svazu sdružení mládeže Bratrské jednoty Chelčického“, Čsl. větve světového svazu baptistů. (všimněte si, že od samého počátku větve světového svazu baptistů). K této události došlo na výroční konferenci Jednoty v Brně v srpnu roku 1922.

Každoročně zároveň s konferencemi Jednoty se konaly v prvních letech po založení i výroční konference Sazvu sdružení mládeže. Mládež ovšem toužila po samostatných setkáních jen pro mladé, se svým vlastním programem. První samostatná konference mládeže se konala o svatozářských svátcích roku 1929 ve sboru Praha - Vinohrady.

V roce 1924 byly při setkání svazu ustaveny „Stanovy sdružení mládeže BJCH (Čsl. baptistů)“. Tyto stanovy určovaly například kromě jiného, že „jednotlivé skupinky ve sborech si mohou volit pojmenování, jak samy uznají za nejlepší ve smyslu názvu Jednoty“. Určovaly také, že sídlo Sazvu je dáno místem bydliště předsedy. Účelem tohoto Sazvu

bylo „spojovat sdružení mládeže BJCH, povzbuzovat je k všeestranné činnosti, napomáhat jim ke vzrůstu a duchovnímu prohloubení, podporovat je v misijní činnosti mezi mládeží“.

Účelem jednotlivých sdružení podle této stanov bylo „vychovávat členy ve šlechetné charakteru na základě Kristova učení a probouzet v nich touhu po všeestranném vzdělání a vést je k uskutečnění tohoto cíle.“ Každý člen sdružení mládeže platil v té době 2 Kč jako zápisné „jednonu pro výzvy“ a 2 Kč jako roční příspěvek. Tím mu vznikla práva, např. účastnit se všech akcí, podávat návrhy, používat knihovnu sdružení a jiné pomůcky a „získávat jiné pro Krista“.

Naše Jednota nestála ve své práci osamocená. Již od počátku měla styky s baptickými sbory a konvencemi v zahraničí a zastupci naší Jednoty se zúčastňovali světových kongresů BWA. A protože Sazv sdružení mládeže byl „větví světového svazu mládeže“, vyplývaly z této situace i vztahy svazu naší mládeže se svazy z ostatních zemí.

Výsledkem této spolupráce bylo mimo jiného i konání významné celosvětové akce – prvního Mezinárodního sjezdu mládeže Světového svazu baptistů ve dnech 31. července – 3. srpna 1931 právě v Čechách, v Praze. Heslem mezinárodní konference mládeže, která byla vůbec první akcí tohoto druhu na světě, bylo: „Nás úkol, směr a cíl.“ Hlavními organizátory byli kazatelé Josef Tolar, kazatel hostitelského sboru v Praze na Vinohradech, Ján Pavel Piroch, předseda Sazvu mládeže československých baptistů, Dr. Jindřich Procházka, ředitel baptického teologického semináře v Praze a zástupce Čsl. baptistů a Michal Marko, předseda Jednoty Čsl. baptistů (Chelčického). Do Prahy přijeli mladí baptisté ze sedmnácti zemí světa.

Mezi významnými zahraničními hosty byl např. tajemník Světového svazu baptistů pro Evropu bratr James H. Rushbrooke, kazatel Konference jižních baptistů Everett Gill (br. Gill byl v Praze již dříve vystřílen v obecnosti lásky, která jest svazek dokonalosti!)

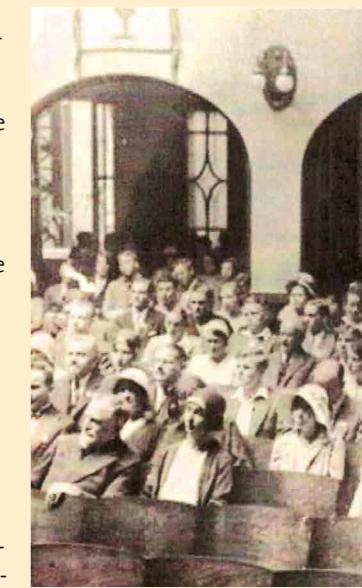

na jednání s T. G. Masarykem), Dr. W. O. Lewis z USA, předseda anglické mládeže Dr. Dunning. Z kazatelů naší Jednoty sloužili při této konferenci např.

- K. Vaculík, J. Alexovič, R. Eder, J. P. Piroch, J. Dvořák, M. Marko, J. Tolar, A. Zdráhal a Dr. J. Procházka.

Z programu konference můžeme výčist, že se probírala téma jako např.:

- organizace, výkonnost a zásady sdružení mládeže,

- zásady určující činnost baptické mládeže, • mládež podstatnou složkou života sboru a církve. Na programu mezinárodní konference byly referáty „Baptisté v Evropě“ (dr. J. H. Rushbrooke), „Naše zvláštní poselství světu“ (dr. M. Slawinsky), „Křesťanská mezinárodnost“ (dr. F. H. Leavell, dr. J. Procházka), nebo přednáška se světelnými obrazy „Ze života baptistů“ (dr. W. O. Lewis).

Pro hosty byla uspořádána i projížďka Prahou, konala se i řada diskusí a také jednací schůze svazu mládeže.

Přípravě konference byla ze strany organizátorů věnována velká pozornost. Byl například vlastním nákladem Sazvu sdružení mládeže vydán „PROGRAM“, který kromě několikajazyčného programu obsahoval i texty písni, opět v češtině, angličtině a němčině. Pro účastníky (i ze zahraničí) byly vydány legitimace, opravňující požadovat 25% slevu z jízdného na tradiční československých státních drah – což muselo být pochopitelně projednáno s ČSD.

Z konference byl poslan pozdravný telegram prezentantu T. G. Masarykovi v tomto znění: „Panu prezidentu! Baptická mládež, shromážděná na mezinárodní evropské konferenci v Praze, Vás zdraví a prosí, abyste přijal její vděčný hold za všechnu práci a lásku, kterou jste věnoval mládeži domácí. Sazv sdružení mládeže Čsl. baptistů, Ján P. Piroch, předseda.“

Myslím, že když se přeneseme do roku 1931, když si uvědomíme ekonomické, politické, náboženské a další podmínky v naší zemi, uvědomíme si velké nadějení, nasazení, touhu a obětavost všech, kteří připravili tak úžasně světové setkání mládeže s bohatým programem a především jistě s velkým požehnáním pro všechny účastníky.

Slavomila Švehlová

Výkrik vdáky

ked' bačovi svitlo v hlave

Nedávno sa na facebooku objavila anketa s otázkou: Máš rád, alebo nemáš rád paní prezidentku? Niet pochyb o tom, že naša prezidentka je výnimočná, a to nielen v našom, ale v celosvetovom meradle, ale obávam sa, že tátu otázka je nemiestna.

Mám mať rád Boha (takého, aký je), mám mať rád blížného (takého, aký je) a mám mať rád seba s otvoreným koncom na zlepšovanie sa.

Vládcov mám rešpektovať a v našom systéme, ked' si vládcov volíme, je našou povinnosťou ich kontrolovať. Pretože ak mám ústavného činiteľa rád, potom ho nekriticky glorifikujem, aj s prešľapmi. Ak ho nemám rád, tak aj ked' robí správne kroky, odmieta ich: „Hen, čo henten zasa urobil!“

Nuž šetrime si lásku tam, kde ju treba rozďavat, a triezvo pozorujme volených zástupcov – nie naopak!

Pozrime sa na vztah medzi prorokom Danielom a vládcom, ktorému podliehal.

Dnešný žalm – **výkrik vdáky** – vyslovil prorok Daniel vo chvíli, ked' dostał Božiu odpoved' v neriešiteľnej situácii:

Nech je meno Božie požehnané od veku až na veky, lebo jeho je múdrost a sila. A on mení časy a doby, zasadzuje kráľov a ustanovuje kráľov; dáva múdrym múdrost a vedomosť tým, ktorí znajú rozum. On zjavuje hlboké veci a skryté a vie o tom, čo je vo tme, a svetlo prebýva s ním. Teba, ó, Bože mojich otcov, oslavujem a chválim, ktorí si mi dal múdrost a silu, a teraz si mi tiež oznámiť to, čo sme prosili od teba, lebo si nám oznámiť vec kráľova.

Daniel 2, 20 – 23

Čo sa stalo?

Daniel sa ako mladík dostał do zajatia v Babylonе, aj ked' sám sa ničím neprevinil. (Aj nám sa to stáva.) Rešpektoval nové prostredie, ale zostal verný svojmu Bohu. (Aj to sa nám stáva?) Boh Daniela neušetril nepríjemných situácií, ale Daniela nimi sprevádzal a dával mu k tomu múdrost. Vládca mal sen a žiadal od mudrcov nielen výklad, ale aj to, aby mu povedali, aký sen sa mu sníval. Neriešiteľná situácia. Išlo o krk. (Aj my sa do takých situácií dostávame.)

Čo urobí Daniel?

- Najskôr si overil, o čo ide, priamo u zdroja – veliteľa kráľovských žoldnierov, nie na sociálnej sieti či u susedy pod bránou.
- Potom išiel za samotným kráľom a žiadol o čas na vyriešenie – odvážny krok bez úplatku.
- Potom odišiel za svojimi najlepšími priateľmi, ktorým situáciu opísal, a spoločne sa s prosbou obrátili k Bohu – nie na Google či tajomník tlač, či veštici.
- Po Božej odpovedi neutekal hneď za kráľom, ale najskôr, najskôr Bohu vyjadril vďaku a chválu – text, ktorý sme práve čitali.
- Až potom išiel za kráľom so svojou odpovedou, pričom sa hned na úvod netajil,

že to nie je jeho múdrost či zázračná moc, ale Božia odpoved.

Aký jednoduchý návod na riešenie neriešiteľných a nespravidlivých situácií, v ktorých sa neraz ocitneme. Ale príbeh pokračuje. Danielových priateľov za odmenuvládcu ustanovil za správcov babylonskej krajiny, ale Daniel na vlastnú žiadosť zostal na vládcovom dvore.

O nejaký čas vysvetlený sen kráľa natolko nadchol, že nadobudol pocit božkosti (častý to je v mocných a úspešných, hoci aj v rodine, v zbere či v rámci cirkevi) a dal zhivotiť sochu seba samého vo výške deväť poschodovej bytovky s nariadením, aby sa jej všetci klaniali. Zrejme všetci, okrem vládcovho dvora. Neposlúchnutie zaistilo istú smrť.

Aktívni udavači neváhali a udali Danielových priateľov, že príkaz ignorujú. Danielovi priateľia stojia opäť pred kráľom, pretože odmietajú pochabý príkaz splniť, a tak sú opäť na hranici smrti.

Pre mňa je zvláštne, že sa neudiali dve, pre nás zrejme prirodzené veci. Priatelia neprosia Daniela, aby sa za nich prihovoril – ved je tak blízko pri vládcovi. A druhá, Daniel sa sám aktívne za nich neprihovára, vôbec v tejto situácii nevystupuje.

A tak, skôr ako ich do pece hodili, Danielovi priateľia nevykrikujú, že im sa nič nestane, lebo veria Bohu, ale hovoria:

Ak nás náš Boh, ktorého uctievame, chce zachrániť z ohňom rozpálenej pece a z tvoyej moci, kráľ, vyslobodí nás. Ak aj nie, vedz, kráľ, že twojich bohov si nebudeme uctievať a zlatej soche, ktorú si dal postaviť, nebudeme sa klaniať. (Daniel 3,17 – 18). Ako to dopadlo, sa dočítame v knihe Daniel 3, 19 – 30.)

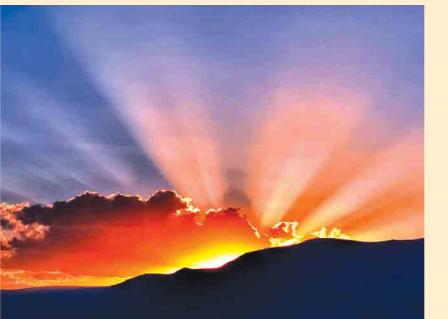
Kriaťať na Boha, nech robí, čo ja chcem a ako chcem? Nie.

Skloniť sa pred Bohom, nech Boh robí, ako On chce. A za to Mu vzdávať vďaku a chválu. A život je zrazu plný dobrodružstva, keď treba, a pokoja, keď treba.

Pretože dôverovať Bohu neznamená, že to dobre dopadne z môjho pohľadu, ale že to má v Božom ponímaní zmysel – zmysel, ktorý ja momentálne vôbec nemusím chápať.

V ktorom bode pri riešení neriešiteľného si s Danielom a s jeho priateľmi môžem podať ruku, a v ktorom sa chcem k nim priblížiť, aby som si s nimi ruku podať mohol?

tk

Večná cena

Okrem tých, čo túzia čím skôr vrátiť všetko do starých kolají, sú aj takí, ktorí hovoria, že **kríza je časom prehodnocovania a priležitostou na zmeny k lepšiemu**.

Medzi mnohími hlasmi nazneli tiež slová, že chorí sa rýchlosťe uzdravujú, ak majú **duchovnú podporu**.

Konečne niečo, čo má večnú cenu!

Človek totiž nie je iba hmotné telo, ale má aj nehmotnú dušu a ducha, v ktorých je život. Okrem liekov potrebuje poznáť Darca života a zdravia a dať si s Ním do poriadku svoje vztahy.

Namiesto návratu do starých kolají prijať od Neho **výšiu cestu života**, ako je iba zábava, cestovanie a hľadanie pôžitkov.

Potrebujueme poznať svoje životné poslanie a zdroje sily pre život. V súvislosti s ochranou sám aktívne za nich neprihovára, vôbec v tejto situácii nevystupuje.

A tak, skôr ako ich do pece hodili, Danielovi priateľia nevykrikujú, že im sa nič nestane, lebo veria Bohu, ale hovoria:

Ak nás náš Boh, ktorého uctievame, chce zachrániť z ohňom rozpálenej pece a z tvoyej moci, kráľ, vyslobodí nás. Ak aj nie, vedz, kráľ, že twojich bohov si nebudeme uctievať a zlatej soche, ktorú si dal postaviť, nebudeme sa klaniať. (Daniel 3,17 – 18). Ako to dopadlo, sa dočítame v knihe Daniel 3, 19 – 30.)

Kriaťať na Boha, nech robí, čo ja chcem a ako chcem? Nie.

Skloniť sa pred Bohom, nech Boh robí, ako On chce. A za to Mu vzdávať vďaku a chválu. A život je zrazu plný dobrodružstva, keď treba, a pokoja, keď treba.

Pretože dôverovať Bohu neznamená, že to dobre dopadne z môjho pohľadu, ale že to má v Božom ponímaní zmysel – zmysel, ktorý ja momentálne vôbec nemusím chápať.

V ktorom bode pri riešení neriešiteľného si s Danielom a s jeho priateľmi môžem podať ruku, a v ktorom sa chcem k nim priblížiť, aby som si s nimi ruku podať mohol?

Lubomír Počai

Nech nás táto kríza neoslabi, ale naopak, nech nám pomôže viac sa sústrediť na ziskavanie, rozmnogožovanie a šírenie tých skutočných, pravých hodnôt, ktoré sú naozaj trvalé a pre každého užitočné.

Ekuména vo svete

Rada cirkví v Malajzii žiada dodržiavať ľudské práva mjanmarských žiadateľov o azyl
<https://www.oikoumene.org/news/WCC-asylum-seekers-myanmar>

Rada cirkví v Malajzii žiada tamomie úrady, aby sa nezúčastňovali na „odmietnutí utečencov“ v rámci vládneho plánu deportácie 1 200 mjanmarských obyvateľov. Generálny sekretár Rady cirkví v Malajzii reverend Dr. Hermen Shastri vyzval vládu, aby vysokemu komisárovi OSN pre utečencov umožnila plný prístup do záchytných centier na identifikáciu utečencov a žiadateľov o azyl a aby zaistila ich ochranu a bezpečnosť. „Až do obnovenia práva, poriadku a demokratických volieb v Mjanmarsku by sme nemali ohrozit životy tých 1 200 zadzržaných mjanmarských štátnych príslušníkov“, dodal Shastri. Zdôraznil tiež, že krestanské viere sú vlastné milosrdensť a súčit. Úradujúci generálny tajomník Svetovej rady cirkví, reverend prof. Dr. Ioan Sauca, uviedol, že Svetová rada cirkví podporuje vyhlásenie malajzjskej Rady cirkví a jej výzvu.

Cirkvi vyzývajú, aby boli vakcíny proti koronávirusu dostupné aj pre chudobnejšie krajiny

Kirchen: Impfstoffe müssen auch ärmeren Ländern zur Verfügung stehen / Evangelischer Presse Dienst (epd)

Evanjelicá a katolícka cirkev v Nemecku žiadajú globálny prístup k vakcínam proti koronávirusu. Podľa spoločného vyhlásenia vedúceho katolíckeho úradu v Berlíne Karla Jüstena a zástupcu Evanjelickej cirkev v Nemecku Martina Dutzmannu, by sa väčšina občanov krajín globálneho juhu pravdepodobne musela zaobiť bez využívania ochrany vakcínami do roku 2023. Dutzmann uviedol, že iba v prípade, že sa v boji proti pandémii urobí pokrok na celom svete, sa môžu obmedzenia vo verejnom živote so všetkými dramatickými sociálno-ekonomickými a zdravotnými dôsledkami zmierniť. Najbohatšie krajiny svedčia si pre svoje potreby zabezpečiť viac ako polovicu vakcín, ktoré budú pravdepodobne v dispozícii. Tieto krajiny tvoria iba asi 14 percent svetovej populácie. Medzinárodný očkovací program Covax plánuje v krátkom

čase dodať takmer 340 miliónov dávok očkovacej látky do chudobných krajín. Celkovo zabezpečil vakcinačný program pre aktuálny rok dve miliardy dávok vakcín od piatich výrobcov.

Experti na detské práva upozorňujú na vysoké počty detských vojakov

„Kindersoldatinnen sind in besonderem Maße verletzlich“ Evangelischer Presse Dienst (epd)

Predstavte si fotografie chlapcov v maskovanom vojenkom oblečení vyzbrojených puškami, pištolami alebo raketometmi. Humanitárne organizácie alebo médiá často používajú tieto obrázky, aby upozornili na utrpenie detských vojakov. Verbujú však nie len chlapcov. „Ozbrojené skupiny zneužívajú dievčatá ako skautky, bojovníčky alebo sexuálne otoky,“ hovorí Thomas Berthold, expert na detské práva. Počet detských vojačiek na celom svete je ďalej kvantifikovať. Vo svojej aktuálnej správe o deťoch v ozbrojených konfliktoch OSN v roku 2019 predpokladá 413 nútenej náborov dievčat v desiatich krajinách vrátane Konžskej demokratickej republiky, Južného Sudánu a Sýrie.

Existuje však vysoký počet neohlásených prípadov, pretože je zaznamenaných iba niekoľko z nich. Podľa odhadov Nemeckej aliancie detských vojakov, do ktorej patrí desať humanitárnych organizácií, slúži ako detski vojaci až 250 000 detí. V závislosti od regiónu je dievčat pät až dva desať percent, hovorí Ekkehard Forberg, expert na deti v ozbrojených konfliktoch. Potrebný je podľa neho ďalší výskum situácie a úlohy detských vojakov v ozbrojených skupinách.

Svetová rada cirkví blahoželá novej riaditeľke Svetovej obchodnej organizácie

<https://www.oikoumene.org/news/wcc-congratulates-new-director-general-elect-of-world-trade-organisation>

Novou generálnou riaditeľkou Svetovej obchodnej organizácie sa stala bývalá nigérijská ministerka financií Ngozi Okonjo-Iweala. Je tak prvou Afričankou a zároveň ženou na čele tejto medzinárodnej organizácie. Ako uviedla Svetová obchodná organizácia, je to historický okamih. K množstvu blahoželaní

Pripravila Jana Nunvárová

Nedávno som v jednej knižke čítaťa, že všetky smutné a tažké veci, ktoré sa nám v živote dejú, sú ako prázdne plátno. Plátno samo o sebe je smutné. Môžeme sa však rozhodnúť maľovať na ňu radostnými vecami, spomienkami, priopomienkami si toho dobrého, čo nám tieto smutné situácie priniesli. Veci, ktoré vzali s ňou tažkosť, ktoré sme prekonali.

A potom to plátno nebude viac smutné a prázdro, ale ponesie niečo radostné a krásne. Celkom sa mi táto paralela páči. Chcela by som, aby ľudia, ktorí sa raz budú pozerať na môj život ako na také plátno, nevideli prázdny veľký smutný biely obdlžník. Chcela by som, aby videli plátno pokreslené mnohými krásnymi a radostnými udalostami, ktoré sa dejú v mojom živote. Lebo sa naozaj dejú. Iba ich potrebujem nachádzať, uvedomovať si ich a priopomínať.

Tak, ako hovorí Pavol: „V nádeji sa radujúci, v súžení trpezliví, na modlitbe zotrvávajú.“ Tento obrázok mi priopomína, že sme kedy mali možnosť ísť pozriet môjho brata a švagrínsku. Mohla by som smútiť, že sa teraz nemôžeme stretnúť. Áno, prechádzame smutným a náročným obdobím. Ale ja si vyberám radosť zo spomienok, ktoré mi táto fotka priopomína, a radostné očakávanie opäťovného stretnutia.

Lydia Podobná

Smutné plátno

Dá sa s nenávistou vybabrať?

Na základe pozorovania príčin konfliktných situácií a napäť vztahov medzi vodičmi a dielňou som urobil niekoľko rozhodnutí a krokov. Krokov v nádeji na zlepšenie. Sformuloval som list s konkrétnymi návrhmi, ktorý som poslal trom nadriadeným, každému na inej pozícii v podniku. Jeden neodpovedal zatiaľ vôbec, druhý si nekonštruktívne postažoval, ako to volakedy bolo dobré a ako za všetko môže vedenie podniku. Tretí sa po našom vzájomnom bližšom zoznámení cez mail pustil do prvých opatrení. Skvelé.

Lenže, čo môžem pre zlepšenie situácie urobiť ja? Rozmyšľam... Vidí sa mi, že jedným zo zdrojov napäť medzi rôznymi oblasťami života sú: **nezodpovedný prístup k mojej vlastnej práci a pohľadanie, neúcta k práci toho druhého.**

Pohľadom prácu niekoho, kto ju robil predo mnou a ja do nej vstupujem, pokračujem v nej alebo ju užívam? Alebo pohľadom prá-

cou toho, kto po mne pokračuje? Aby vodiči lepšie poznali svoje vozy, o to sa zrejme nejako postarajú nadriadení. Ale ja? Čo môžem spraviť ja? Ako prejavíť úctu pracovníkom v dielni?

Pracovníkom, ktorí priebežne odstraňujú poruchy na vozoch, pracovníkom, ktorí robia vozom pravidelný servis – ved sa s nimi nemám kde stretnúť. Rozhodol som sa.

V každom voze je kniha voza, do ktorej vodiči zapisujú poruchy a do ktorej pracovníci dielne zapisujú vykonané opravy. Vo svojich záznamoch nielenže pracovníkov úctivo osloviním, ale aj vopred za opravu podakujem. Ak žiadny problém nie je, na konci služby v knihe pracovníkom podakujem za bezporuchový chod.

Po niekoľkých dňoch som stretol iného riadiaceho pracovníka z inej dielne, ktorí napäť situáciu vníma. Povedal som mu o mojom rozhodnutí, o mojich zápisoch do kníh vozov. S neprozumením sa do mňa pustil:

„Ako môžes takéto veci písat?! Kniha je úradný dokument a ty tam nemáš čo písat a dákovať za bezporuchový chod.“ Pokojne som mu v aktuálnej knihe nalistoval niekoľko pogramotných a neúctivých jedovatých slín vodičov-ježidokov voči pracovníkom dielne s otázkou: „Ktorý zo zápisov je úradnejší? A keby si bol pracovníkom v dielni, ktorý zo zápisov tā viac motívuje k zmysluplnnej práci? Ktorý zo zápisov buduje vedomie, že si niekto prácu technika váži?“ Zostalo ticho, a tak si písem ďalej.

Nadalej s nádejou, že motýlie mávnutie krídiel môže jedného dňa spustiť búrku, dážď, ktorý vyprahnutú zem zvlaží.

tk

Toužíme po pokoji

V živote z víry se postupně učíme hledať v Bohu základní jistoty, po ktorých toužíme: nekonečnou a věčnou lásku, pokoj, jistotu. Pokud se totiž nenaučíme přijímat z Boží ruky tyto potřebné jistoty, riskujeme, že je začneme hledat jinde a očekávat je od pomíjejících věcí v tomto světě (v materiálním bohatství, v práci, ve vztazích), kde je však nikdy nemůžeme nalézt.

Od lidí a vztahů očekáváme to, co nám zcela nemohou poskytnout

Naše vztahy s blížními jsou často naplněné zklamáním, protože aniž bychom si to vždy uvědomovali, očekáváme od nich něco, co nám nejsou schopni poskytnout. Od určitých výsadních vztahů očekáváme absolutní štěstí, naprosté uznání, dokonalou jistotu. Ale žádné stvoření, žádný člověk, žádná činnost nás v tomto očekávání nemohou naplně uspokojit. A protože očekáváme příliš a nedostává se nám uspokojení, stáváme

dramatické následky. Čím víc bude Bůh ve středu našeho života, tím víc budeme vše očekávat jen od Něj samého a o to víc budou naše mezilidské vztahy vyváženější a štěstnější.

Pokud hledáme hluboký pokoj, jistotu v Bohu, jsme svobodnější a nezávislejší vůči ostatním lidem

Zkušenosť nám ukazuje, že věrnost v životě z víry a věrnost v modlitbě, i když občas prochází těžkostmi, nás postupně přivádí k tomu, abychom v Bohu nalezli hluboký pokoj, jistotu a štěstí, které nás činí svobodnými vzhledem k ostatním. Jestliže naleznu pokoj v Bohu, budu schopen mnoho darovat svým blížním a budu také schopen je přijmout takové, jaké jsou, aniž bych jim zazlíval, že neodpovídají mým očekáváním. Bůh sám stačí.

Nalezení štěstí v Bohu nás činí svobodnějšími i vůči úzkostlivému hledání lidského uspokojení. Nemám nic proti oprávněnému potěšení ze života, z chutného jídla, z láhvě dobrého vína či z relaxační koupele. To všechno jsou Boží dary, ale je lépe jich užívat s rozvahou. V našem světě se ale vyskytuje neuspokojitelná potřeba stále nových a stále intenzívnejších prožitků, zakoušení, pocitů a vjemů, která může vést až k destruktivnímu chování, jak to máme možnost konstatovat v mnoha oblastech lidského života. Hledání stále silnějších zážitků vede nakonec k různým formám násilí. Když totiž chybí smysl, bývá obvykle nahrazen smysly. „Užijte si to naplno!“ říká jeden reklamní slogan na prodej automobilů. To je ale slepá ulička, která vede jen k frustraci či prímo k sebedestrukcii a násilí. Tisíceré uspokojení totiž nevede ke spokojenosnosti.

J. P.

Vyhýbat se zbytečným požadavkům na druhé, které mají až dramatické následky

Nechci ani vzbuzovat dojem, že hodnoty, o ktorých jsem se výše zmínil (pokoj, štěstí, jistota atd.), nám jsou dány okamžitě, jakmile odhodlaně vykročíme na cestu víry. Zústává ale pravdou, že věrnost v životě z víry a věrnost v modlitbě vyjadruje konkrétním způsobem, že tyto hodnoty očekáváme od Boha v postoji naděje a víry a to, v co doufáme a co očekáváme od Ježíša milosrdenství, nám bude postupně dán. Jedná se zde o základní prvek rovnováhy v oblasti lidských vztahů, ktorý nám pomáha vynahnut se zbytečnému nárokování na druhých, co nám nemohou dát, z čehož někdy plynou až

Človeče malej viery

...úvaha na základe kázne brata kazateľa D. Jonesa

Už môžem povedať, že som sa plavila po Genezaretskom jazere. To je jazero, po hladine ktorého kráčal Ježiš počas búrk. To, po ktorom kráčal aj Peter. Peter je zaujímavá postava. Keď niečo robil, robil to naplno. Keď sa rozhadol pre Ježiša, hneď opustil siete a išiel za Ním. Keď hovoril o Ježišovi, ako jediný z učeníkov Ho nazval Kristom, Mesiášom. A potom, keď videl Ježiša chodiť po mori, chcel ísť za Ním.

Zaujímavým momentom v tomto jeho rozhodnutí je, že preňho bolo bezpečnejšie vystúpiť z lodky, v ktorej Ježiš neboli, na hladinu rozbúreného jazera, lebo tam Ježiš bol. Rozbúrené more bolo penejšou pôdou pod nohami ako lodka. Len preto, lebo tam bol Ježiš.

Zaujímavý je aj fakt, že z dvanásťich učeníkov bol len on sám ochotný vystúpiť z lodky a ísť za Ježišom „cez mŕtvoly“ – konkrétnie cez mŕtvolu samého seba, ak by sa mu k Ježišovi nepodarilo dostať. Takže Peter, keď mu Ježiš dá povolenie, vystupuje z lodky a kráča po vode. A zrazu sa začne obzerať a vzápätí potápáť. A na túto neveru Ježiš znova reaguje, nie otočením a odchodom. Nie hnevom, nie pohoršením.

Zvolá: „Človeče malej viery,“ a vystiera k nemu ruku. Je to, ako keď otec láskavo napomenie dieťa, ktoré nadovšetko miluje: „Skoro sa ti to podarilo.“ Toto mi dáva istotu, že ak vykročím vieroú, budem chodiť po vode. Tiež môžem vedieť, že ak zapochybujem, ešte aj v pochybnostiach môžem a mám ku Kristovi prísť. On mi podá ruku. Bez odsúdenia. Bez kritiky. Nenechá ma samu vyriešiť situáciu, do ktorej som sa dostala vlastným pochybovaním. Nemusím doplávať na breh. On vystrie ruku tak, ako ju vystrel k Petrovi. Peter ju chytí a myslím, že veľmi dlho Bůh sám stačí.

Nalezení štěstí v Bohu nás činí svobodnějšími i vůči úzkostlivému hledání lidského uspokojení. Nemám nic proti oprávněnému potěšení ze života, z chutného jídla, z láhvě dobrého vína či z relaxační koupele. To všechno jsou Boží dary, ale je lépe jich užívat s rozvahou. V našem světě se ale vyskytuje neuspokojitelná potřeba stále nových a stále intenzívnejších prožitků, zakoušení, pocitů a vjemů, která může vést až k destruktivnímu chování, jak to máme možnost konstatovat v mnoha oblastech lidského života. Hledání stále silnějších zážitků vede nakonec k různým formám násilí. Když totiž chybí smysl, bývá obvykle nahrazen smysly. „Užijte si to naplno!“ říká jeden reklamní slogan na prodej automobilů. To je ale slepá ulička, která vede jen k frustraci či prímo k sebedestrukcii a násilí. Tisíceré uspokojení totiž nevede ke spokojenosnosti.

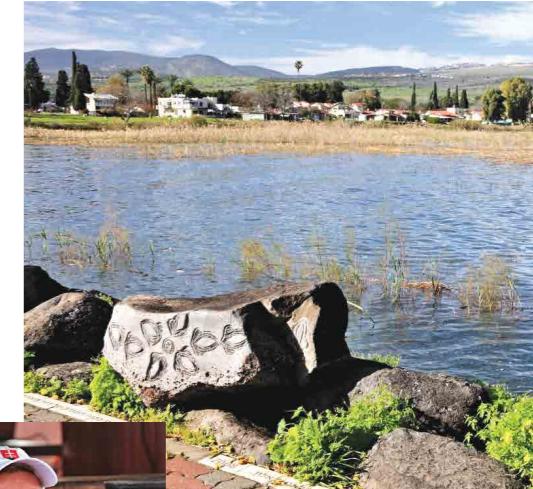
Bůh je blízko

Ježiš Kristus vyjadruje Boží blízkost a lásku v jednom slovu: „Otec“. Toto oslovení pro Boha sice znala i jiná náboženství, avšak používala je buď ve smyslu všeobsahujícího vědomí, že Bůh je Stvořitel všeho, nebo byla spojována s představou fyzického přibuzenství mezi bohy a lidmi. Křestané ale věří, že Bůh nás skrze víru skutečně přijímá za vlastní děti.

Otec je plný milosrdenství

Ježiš praví: „Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Jestliže

Cesta do Izraela, 6

nepustil. Možno potreboval práve tento moment, aby si uvedomil vlastnú slabosť. A aj keď neskôr znova vo svojej vieri zakolísal a Krista trikrát zaprel, jeho vieri to v konečnom dôsledku posnilo. Preto keď sa ho Ježiš po zmrítychvstaní až trikrát pyta, či ho miluje, Peter trikrát odpovedá áno.

Pokorne, možno aj smutne, ale s pevným presvedčením. A dostáva meno Peter, skala.

Boh nás nevedie cez búrky preto, aby sme sa utopili. Ale aby sme porástli vo vieri v Toho, ktorý nielen búrku utíší, ale dáva trvalé riešenie do našich životov – nádej na večnosť s Ním.

Lýdia Podobná
foto Vladimír Malý

jíci Otec, plný soucitu, odpouští a poskytuje zdarma milost, o niž prosíme.

Tak nám Ho ukazuje v Bibli podobenství o marnotratném synu a milosrdném otcu (Lk 15, 3–32).

V 1. listu Janové se říká, že „Bůh je láskou“ (1 Jan 4, 8). Proto ke každému člověku zván k obrácení a k tomu, aby důvěroval v milosrdnou lásku, kterou Bůh pro něho má.

Království poroste v té míře, nakolik se člověk naučí důvěrovat Bohu a obracet se k Němu jako k Otcu (Lk 11, 2; Mt 23, 9).

Ježiš Kristus říká: „Já a Otec jedno jsme. Kdo vidí mne, vidí Otce“ (Jan 14, 9). ima

Tvá víra může přenést hory

„Mějte víru v Bohu! Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni se do moře“ – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít“ (Mk 11, 22-24).

Víra otevírá dveře zázrakům. Studiem Bible i dějin zjistíš, že kdykoli Bůh pohně zemí a učiní zázrak, je to proto, že někdo věří. U Marka 11, 22–24 Ježíš říká: „Mějte víru v Bohu! Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni se do moře“ – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.“

Víra může pohnout horami!

Vesmír Bůh zasadil do hierarchie zákoni-

tostí. Zákon víry ve skutečnosti převyšuje ty přírodní. Právě tam dochází k zázrakům. Má-li někdo víru, nachází zákon víry praktické uplatnění a může skutečně způsobit víc než přírodní zákony. Zákon víry vyvolává dění zázraků. Koná Bůh ještě dnes zázraky? Ovšemže. Kdykoli vztáhneš ve víře ruku, Bůh podá zázrak – v každém jednotlivém případě.

Moje otázka k tobě zní: S kterou horou v tvém životě je třeba pohnout? Co vypadá, jako že se to nikdy nemůže změnit? Možná Bůh čeká na tvou víru, která má tou horou navzdory přírodním zákonům pohnout.

Boží podnikání spočívá v přesouvání hor. Hý-

bal jimi v minulosti. Dnes jimi hýbe po celém světě. Nepochybuj o tom, co chce vykonat i ve tvém životě, a nepodceňuj to!

Matouš 13, 58 říká: „(Ježíš) neučinil tam mnoho mocných činů pro jejich nevěru.“ Třeba řekněš: „V mé životě mnoho zázraků nevidím.“ Díváš se očima strachu – nebo očima víry? Dovol, aby rok 2021 byl rokem, kdy uvidíš, jak víra otevírá dveře zázraků!

Otzázký k zamýšlení

S čím jsi to ve svém životě už vzdal, nebo jsi dospěl k závěru, že se to nikdy nezmění? Jakou modlitbu za tu věc od tebe podle tvého názoru Bůh žádá? A co chce, abys ve víře udělal?

Co to znamená vidět očima víry a ne očima strachu?

Rick Warren

Bůh nám z nebe dává sílu

Když se modlíme, přinášíme tuto sílu do všeho, zač se modlíme, a dovolujeme Boží moći, aby se projevila v naší slabosti.

Když se nemodlíme, je to, jako bychom říkali, že nic kromě sebe nepotřebujeme, že si vystačíme sami. Modlitba v Ježíšově jméně nám dává moc nad nepřitelem a dokazuje, že věříme, že Bůh vykoná to, co Jeho slovo slibuje.

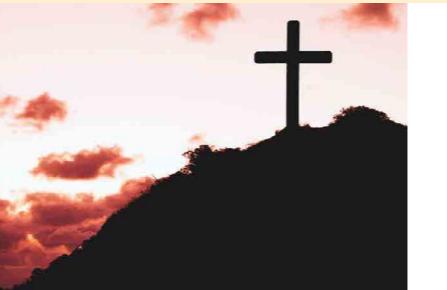
Bůh zná naše myšlenky a naše potřeby, ale odpovídá na naše modlitby.

Pamatujte, že zatímco Bůh má pro životy vašich dětí dobrý plán, satan má pro ně plán také. Satan má v plánu vaše děti zničit a bude se snažit využít k tomu všechny možné prostředky: drogy, alkohol, vzduš, sex, nehody, nemoc...

Nebude však schopen plně užívat těchto nástrah, pokud bude jeho moc přebíjena modlitbou.

Nikdy není pozdě začít.

S. O.

(Recept šestý)

perníku - 1/2 l mléka - sekáné ořechy, nebo mleté - nemusí být...

Do mýsy dáme cukr, žloutky a olej. Vysehláme a přidáme ostatní suroviny i marmeládu. Nakonec i ušlehaný síní. Pečeme ve středně vyhřáté troubě 30-45 min.

Nakonec potíráme čokoládovou polevou: 1 čokoláda na vaření a 100 g tuku nebo másla. V mikrovlnce si vše rozpustí a potíram vychladlý perník. Může se nejdříve i pomazat oříškovým máslem nebo marmeládou.

Po nakrájení i zdobit kopečkem šlehačky, nebo posypat kokosovou moučkou. To opravdu již záleží na vás, jak si ho nazdobíte. Jak naše děti rostly, tak se mi zvláště kluci začali plést v kuchyni a tento perník byl tím prvním, co uměli upéct. Když dostali na něj chuť, tak je někdo neudržel.

Přejí vám také dobrou chuť. Postupem času jsem si uvědomila, jak Pán Bůh má i takovéto zdánlivé drobnosti ve svých rukou. I tímto receptem mi pomohl v naší službě hostit mnoho lidí. Nikdy jsme to nemohli snít sami a tak jsem vždy dala i

sousedům. I kousek takového perníku nám pomohl projevit lásku a vedl k výjimečným vztahům, které jsou trvalé i do dnešní doby. Když si někoho Pán povolá do své služby, tak ho vybaví vším, co je potřebné. A tak mně dal recept na perník. I já vám ho tímto chci předat. Také Pán Ježíš posílá své učedníky na zkušenou. Na cestu dostávají od Něj moudrost, jak mají přistupovat k lidem, jak jim sloužit a co všechno mohou očekávat. Tyto rady můžeme číst i my v 10. kapitole evangelia podle sepsání Matouše. Můžeme také čerpat z moudrosti, kterou dostali učedníci. Jeho péče o nás je úžasná a vede nás k vděčnosti a další službě. Vždyť je tolik potřebných okolo nás.

Dana Jersáková

Nikdy není pozdě

Před lety došlo mezi mnou a mojí sestrou k velké roztržce, která skončila tak, že jsme spolu roky nemluvily. A to všechno kvůli na prostém nepochopení. Naše osobní zranění zastrela naši schopnost jasné vnímat, co se odehrává v životě té druhé. Nacházely jsme se ve dvou rozdílných světech. Celá ta událost mě velmi trápila a neprestala jsem se za to modlit, dokud jsme se nakonec se sesrou neusmířily a neobnovily náš vztah.

Rozložené rodiny

Jedna z věcí, kterou nepřítel naší duše dělá rád, je pronikání do rodinných vztahů, aby v nich způsobil selhání, vzájemné nedorozumění, zkrat, aby je zlomil a rozdělil. Čím více je rodina rozštěpena, tím je slabší a méně úspěšná a tím více může nepřítel ovlivňovat

S Ježíšem v kuchyni...

(Recept šestý)

perníku - 1/2 l mléka - sekáné ořechy, nebo mleté - nemusí být...

Do mýsy dáme cukr, žloutky a olej. Vysehláme a přidáme ostatní suroviny i marmeládu. Nakonec i ušlehaný síní. Pečeme ve středně vyhřáté troubě 30-45 min.

Nakonec potíráme čokoládovou polevou: 1 čokoláda na vaření a 100 g tuku nebo másla. V mikrovlnce si vše rozpustí a potíram vychladlý perník. Může se nejdříve i pomazat oříškovým máslem nebo marmeládou.

Po nakrájení i zdobit kopečkem šlehačky, nebo posypat kokosovou moučkou. To opravdu již záleží na vás, jak si ho nazdobíte. Jak naše děti rostly, tak se mi zvláště kluci začali plést v kuchyni a tento perník byl tím prvním, co uměli upéct. Když dostali na něj chuť, tak je někdo neudržel.

Přejí vám také dobrou chuť. Postupem času jsem si uvědomila, jak Pán Bůh má i takovéto zdánlivé drobnosti ve svých rukou. I tímto receptem mi pomohl v naší službě hostit mnoho lidí. Nikdy jsme to nemohli snít sami a tak jsem vždy dala i

Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň

„Len čo začali plesať a spievať chválospevy, nastavil Hospodin zálohy proti... obyvateľom..., ktorí prioritne hľadajú proti Judsku, takže boľi porazení“ (2. kniha kronická 20, 22).

Kiežby sme sa menej starali o svoje problémy a viac spievali a velebili Pána!

Sú tisícky vecí, ktoré nás spútavajú, ale dajú sa zmeniť na hudobné nástroje, keby sme len presne vedeli, ako to urobiť. Predstavte si ľudí, ktorí uvažujú, rozjímajú a posudzujú udalosti svojho života a stále študujú tajomstvo pôsobenia Božej prozretelnosti a čudujú sa, prečo práve oni trpia pod zátažou a prečo čelia bitkám na každom fronte. Aký odlišný by bol ich život a o čo radostnejší, keby si prestali hovieť v myslení zameranom na seba a na svoje vnútro a namiesto toho by denne prinášali všetky svoje zážitky Bohu a ďakovali Mu za ne. Je oveľa jednoduššie zbaviť sa obáv **spevom** ako premyšľaním. Prečo by si dnes ráno nespieval? Uvažuj o vtákoch –

každý deň sú prvé, čo spievajú, a majú oveľa menej starostí ako akékolvek iné stvorenie. Nezabúdaj spievať ani večer, tak ako drozdy, ktoré spievajú po celodennej práci.

Keď ukončia svoj posledný denný let a zhromaždia posledné kúsky jedla, nájdú si vrchol stromu, z ktorého spievajú pieseň chvály.

Keby sme len spievali každé ráno a každý večer a predkladali pieseň za piesňou v neprestajnej chvále po celý deň – Pánovi pánon a Královí králov, ktorí trpel za nás, zomrel za nás a na kríz vynesol naše hriechy – **aby sme my mohli žiť.**

Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň, aj keď hlas mohol stratiť trilkovanie a hoci ti chvějúca sa nota zamrie v hrdle, nechaj, nech pieseň v tvojej duši stále znie.

Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň, Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň, až keď hlas mohol stratiť trilkovanie a hoci ti chvějúca sa nota zamrie v hrdle, nechaj, nech pieseň v tvojej duši stále znie. **Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň,** Nedovol, aby ti zo života zmizla pieseň, až zvuci v tvojej duši, kym si na zemi. Keď odídeš odtiaľto, tak pôjde s tebou a bude žiť v tej novej sfére nad nami.

A tak spievaj!
Prid do môjho srdca, Ježíš, ja tam pre Teba miesto mám!

EB (V rámci služby spevokolu)

Vo zviku je napísané o mne, že mám plniť tvoju vólku. A to chceme, Bože môj, vo svojom vnútri mám tvoj zákon.

Radostne som oznámiť spravodlivosť vo veľkom zhromaždení. Nezavrel som svoje ústa, Hospodin, ty to vieš.

Nenechal som si tvoju spravodlivosť pre seba. Rozprával som o tvojej vernosti a spáshe. Neutajil som tvoju milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením.

Ty, Hospodin, neodopieraj mi svoje milosrdenstvo! Tvoje milosrdenstvo a verność nech ma ustavične chráni!

Zovreli ma tăžkosti, ktorým niet počtu. Doňali mi na mňa moje viny, nemôžem pre ne ani uzahliadnuť. Je ich viac ako vlasov na mojej hľave, až strácam odvahu.

Hospodin, ráč ma vyslobodiť! Hospodin, ponáhľaj sa mi na pomoc!

Nech sa zahanbia a zapýria všetci, čo ma chcú pripraviť o život. Nech odiňahu zahanbene tí, čo sa tešia z môjho neštastia.

Nech zmeravejú od hanby tí, čo mi posmešne hovoria: „Tak ti treba!“

Nech sa v tebe tešia a radujú všetci, čo ta hľadajú. Ti, čo milujú tvoju spásu, nech vždy hovoria: „Hospodin je veľký.“

Som sice biedny a úbohý, ale **Pán na mňa myslí.** Ty si moja pomoc a záchrana, môj Bože, neviahaj!

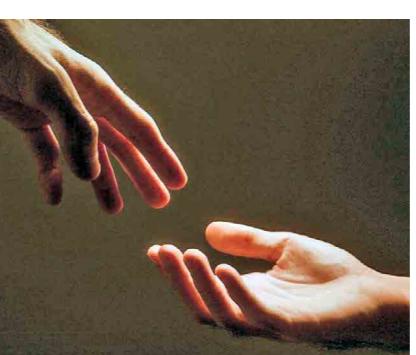
Pán na mňa myslí – na koho myslím ja? Nech zmeravejú od hanby tí, čo mi posmešne hovoria: „Tak ti treba!“

Nech sa v tebe tešia a radujú všetci, čo ta hľadajú.

Niet lepšieho „zmeravenia od hanby“, ako keď sa protivníka, ale aj zloprajníka dotknec Božia láska – láska, ktorá nútí Boha hľadať.

Koho z tých, ktorých „nemusím“, predložím dnes Bohu?

T. K.

Ježíš mě miluje

Lidská sebeúcta je velmi zranitelná zejména během dospívání. Jeden vedoucí mládeže mohl zblízka pozorovat, jak nám vědomí hodnoty, kterou máme v Kristu, může dodávat sebedůvěru. Sloužil tehdy jako poradce v táboře pro dospívající. Brzy zjistil, jak si tito mladí lidé představují dobré strávený čas: Potěbují si někoho dobírat.

V tomto konkrétním případě šlo o hocha, který trpěl mozkovou obrnou. Jmenoval se Standa. Ostatní chlapci ho zemšenovali. Pozorovali, jak se svými nekoordinovanými pohyby kráčí přes volný prostor tábora, pak se seřadili a napodobovali ho.

Nečekané svědectví postiženého.

Jednou poradce pozoroval, jak se Standa ptá na cestu. „Ku... kudy... se... jde... k dílně?“ Standa ze sebe pracně vykoktal otázku. Chlapci ho napodobovali: „Dí... dílna... jje... tatámhle..., Standa.“ Pak se rozesmáli. Poradce byl rozezen. Ještě více se ale rozhněval, když se chlapci ve srubu Standy ve čtvrtku ráno rozehodli, že zvolí jednoho ze svého středu, aby vedl modlitbu pro celou skupinu. Uvažoval o tom, jak to asi dopadne, protože hoši si zvolili Standu. Poradce tušil, že touží jen po tom, aby se Standa ocitl veřepedu a oni si z něj mohli utahovat. Když se Standa štrachal k pódiumu, ozývaly se posměšky. Standovi trvalo snad pět minut, než vyslovil sedm slov: „Ježíš... mě... miluje... a... já... miluju... Ježíš.“ Když skončil, bylo

Zvěstování...

Osvědčené postupy nestačí

Devět měsíců před Vánocemi se v křesťanském kalendáři připomíná „Slavnost Zvěstování“. Jak my křesťané věříme, Maria tehdy počala Ježíše skrze Ducha Božího. Je to událost, se kterou má spousta lidí problém. Jak se něco takového mohlo stát? Vždyť to přece není možné! Už Marie se ptá, jak se to stane.

Byla by ale škoda uvíznout jen na technické stránce této věci. Zkusme zvolit trochu jiný úhel pohledu. Ta událost nám totiž připomíná jednu zásadní věc, totiž jak Bůh vstupuje do tohoto světa. Že to není jako nějaký blesk či ohnivá koule z čistého nebe, zvuk hromu nebo nějaký nadpřirozený jev.

Neděje se to za potlesku, ve světle reflektorů nebo za pozornosti médií. Dochází k tomu v běžném životě a nepozorovaně.

Ježíš začíná svůj pozemský život v zapomenutém městečku daleko od centra dění, daleko od náboženského centra. Neodehrává se to v chrámu, ale v obyčejném venkovském domě, ve všední den.

I my sami můžeme zažívat zvěstování
Zvěstování nám připomíná událost, kterou začal Ježíšův pozemský příběh. To se stalo

hrobové ticho. Poradce se ohlédl a viděl, jak jsou mnozí z posluchačů zasaženi.

V čem je naše pravá hodnota?

Po Standově krátkém svědectví nastalo probuzení. Poradce nyní cestuje po celém světě. Setkává se s misionáři a kazateli, kteří mu říkají: „Vzpomínáte si na mě? Já jsem se obrátil tehdyn na tom táboře.“ A on vzpomíná: „Poradci zkoušeli všechno možné, aby v těch dětech nějak vzbudili zájem o Ježíše. Dokonce pozvali baseballové hráče, kteří začali mít lepší výsledky, jakmile se začali modlit. Bůh se ale rozhodl, že si nepoužije žádné hvězdy. Zvolil si chlapce s mozkovou obrnou, aby zlomil ducha povyšených. Nás Bůh je prostě takový.“ Standa se naučil důležitou věc. Jeho hodnota není dána tím, jak dobré umí mluvit nebo chodit. Nebyla založena na vnějším vzhledu nebo inteligenci. Jeho hodnota byla založena na jednoduché pravdě: „Ježíš mě miluje.“

Pokud správně porozumíme tomu, když jsme v Kristu, nabýváme sebedůvěry.

Sebeúcta se týká toho, jaké má člověk sám ze sebe pocit, jak moc se mu líbí, kym vlastně je, jak se vyuřovnává se svými slabostmi a jak zachází se svými silnými stránci. Je to biblické? Nepochybň. Pokud správně porozumíme tomu, když jsme v Kristu, nabýváme sebedůvěry. Toto porozumění nám rovněž brání v pýše, protože si uvědomujeme, že nebeského dědictví nedosahujeme

na základě svých vlastních výkonů. Toto dědictví nám vydobyl Kristus.

Máme obrovskou cenu, která je dána nikoli tím, kdo jsme, ale tím, komu patříme. Naše sebeúcta tím získává správnou perspektivu.

Správná sebeúcta není namyšlenost.

Správná sebeúcta je něco jiného než namyšlenost. Má-li někdo dostatečnou sebeúctu, je spokojen s tím, kym je, a ví, že jeho hodnota je dána tím, že je stvořen k Božímu obrazu. Proto nemá potřebu dělat dojem na druhé lidi.

Sebeúcta založená na vnějším vzhledu a na výkonu je modlou a vede k pyše.

S. J.

Přání

Přeji ti, abys ve světle pokory nacházel odvahu přijmout sám sebe se svou pozemskostí a se svým člověčenstvím. Pak těbe bude moc naděje a důvěra přecházet na všechny, s nimiž se setkáš. Skrize pokoru kolem tebe bude moc vzniknout prostor, v němž najdou lidé odvahu k sestupu do vlastní skutečnosti, a tím i k výstupu k pravému životu.

A. N.

jenom jednou. Boží přicházení do tohoto světa tím ale neskončilo, nevyčerpalо se. I my můžeme být jeho součástí, i my sami můžeme zažívat zvěstování. To může vypadat třeba tak, že se člověku v nějaké bezvýchodné situaci otevře budoucnost, že se objeví nějaká nová nabídka smyslu, že člověk zahledne světlo na konci temnoty, novou naději vprostřed beznaděje. Zvěstování je něco, co se děje nečekaně, co nemůžeme naplánovat, co nemůžeme my sami vymyslet, ovlivnit, přivolat. Je to něco dost neuvěřitelného.

Jsme zváni k něčemu novému

Jak to souvisí se situací, kterou prožíváme dnes? Nyní zažíváme například zatežkávací zkoušku celé společnosti, tohoto světa, možná každého člověka osobně. Je to zkouška, která má prověřit, jak pevný je nás život, co v něm vlastně stojí za to, na co se můžeme spoléhat, co je v něm trvalé a hodnotné.

Možná je to situace, která má oddělit bez-

cenné věci od těch cenných. Vstupujeme tak do určité krajiny, někam, kde to neznáme, do

(Tim ovšem nikoho nenabádáme k podobnému činu. Pozn. red.)

Přeji nám všem, abychom nepřeslechli zvěstování, které nám Bůh adresuje do našeho vlastního života.

A. U.

Daniel Pastirčák: Starec a dieta

Bratislava: Proti prúdu, 2017

Ďalšia z kníh od Daniela Pastirčáka, ktorú predávali predajcovia Nota Bene a možno bude dnes dostupná skôr v knižničkach. Napriek tomu by som vám ju chcela predstaviť. Vnímam totiž nedostatok kvalitnej kresťanskej literatúry pre deti. Knižka obsahuje celkom tri príbehy.

Prvá rozprávka sa volá Nič a je to rozprávka o pýche a pokáni človeka. Chlapec menom Nič žije autentickým životom, slobodným od materiality, s detskou nevinnosťou. Neskôr však zažíva pokušenie byť niekým iným. Prepadá predstavám, že jeho hodnotu určuje to, čo robí, čo má a čo si o ňom myslia iní. Preto začne vyhľadávať obdiv, úspech a zhromažďovať nepotrebné veci, len aby sa ukázal.

Vymkne sa mu to spod kontroly a jeden deň si uvedomí: „Nikto ma neouláda!“ durdil sa Nič. No zrazu si tým neboli celkom istý. Áno, už dlhší čas sa cíti, akoby ho ovládal ktoi cudzí.“

Druhá rozprávka sa volá O zrnku a je to rozprávka o Božom královstve a podobenstvo

o tom, že staré musí zomrieť, aby sa mohlo narodiť nové. Rozprávka o tom, že smrtou sa nič nekončí, ale začína. Zrnko Filip žije v Peseňčnom meste, sýpke na uskladnenie zrna. Philip opisuje život v tomto meste a vede filozofické úvahy o kolobehu života, jeho zmysle a pôvode: „Nuž, taký je nás osud – tak sme prišli na svet. Čo bolo predtým, to si nikto nepamatá a ani tí najmúdrejší spomedzi nás si netrúfajú tvrdiť o tom niečo určité.“ A tiež, úvahy o tom, čo sa stané, keď opustí múry sýpky: „iba občas sa niekto zmiení o tom dni. Všetci sme to vedeli: zjavia sa plechové papule, naberú úbohé zrnká do tlamy a potom ich vyplívajú do veľkého ureca. ...Uvážené zrnká potom na rozhegajúcich vozoch odvážajú kamsi daleko. To strašné miesto volajú pole. Obrovské čelezné nože tam vraj každý rok kopú velký hrob. Bezmocné zrnká do rozrýtej zeme vysypú a zahrábú. Čo sa so zrnkami deje potom, to nikto presne nevie, ani najmúdrejší z nás sa o tom neodvažuje vyslovit jednoznačnú mienku.“

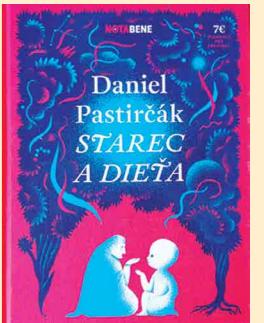
Tretia rozprávka má rovnomený názov ako kniha *Starec a dieta* a je to zároveň najdlhšia rozprávka zo všetkých. Je to archetypálny príbeh rozvíjajúci kresťanské podanie stvorenia sveta až po Ježíšovu smrť a súčasnosť. V rozprávke sa metaforicky prelínajú historické udalosti s dejinnými a biblickými. Sú tu skryté odkazy teologické aj filozofické. Citlivou skon-

štruovaný príbeh o Božej láske a Jeho ochote darovať sa ľuďom, zachrániť ich za každú cenu. Je opisom starozákonného a novozákonného Boha, ktorý sa nám predstavuje ako otec, pastier, ženich...

Ludia sa neustále nachádzajú a stráčajú, dejiny prepletá zlo, bolest, zúfalstvo, pokusy zo sadit Boha z Jeho trónu. A predsa, Jeho láska je neporaziteľná. Jeho láska porazí aj smrť.

„Tak sa autor stal naučidlou súčasťou svojej básne. Verše sa rozrastali, to, čo bolo pred, sa v nich spájalo s tým, čo príde potom, začiatok sa stretal s koncom: Vo všetkom – v jednotlivosti i v celku bol začiatok a koniec večne pritomný. Veršami otriasali malé deje i veľké dejiny. Dobro a pravda sa znovu a znova strácali v zlovolných in-tajoch. Po po všetkých cestách, po tých prastarých i po tých celkom nových, do veršov prichádzalo Dietă. Z tisícov tvári sa na svet dívali jeho oči, z rozmátných úst znel jeho tichý hlas: „Tu som.“

Rachel Orvošová

Online sesterská konferencia 19. 6. 2021

online sesterská konferencia _ 19. jún 2021

Vzhledem k pokračující pandemické situaci je nutné termín konání jednodenní konference českých a slovenských sester posunout na 19. 6. 2021.

Odbor sester BJB v ČR a SR

Témata/témy časopisu Rozsévač/Rozsievac 2021: Biblický šatník /oblečenie (krestana)

Číslo 10 2021 – Vyzleč smislivo a chlípnost - obleč si pancerie vieri a lásky, príbu spasenia a meč Ducha (Oz 5, 4)

Uzávierka: 5. 6. 2021

Číslo 11 2021 – Vyzleč svár a závist - obleč si hotovosť k evanjeliu pokaja a štíti vieri (Pr 16, 28 a Ef 6, 15 – 16)

Uzávierka: 5. 7. 2021

Číslo 12 2021 – Vyzleč smrtelné - obleč si nesmrtelné (Ž 16, 10 – 11, 1 Kor 15, 53 – 54)

Uzávierka: 5. 9. 2021

VEZMI KRÍŽ SVOJ

Alžbeta Ondusková

*Vezmi kríž svoj bez reptania,
pokorne ho žitím nes,
tak nasleduj svojho Pána,
On ho za nás niesol tiež.*

*Vezmi kríž svoj, nič sa neboj,
Pán ti silu dá ho niesť,
pod ním nájdeš spasenia zdroj,
oporou ti bude tiež.*

*Vezmi kríž svoj, nes ho žitím,
hoc síl začne ubúdať,
nesnaž sa ho meniť s nikým
či zmyslu ho zbavit' snád'.*

*Vezmi kríž svoj každodenne,
viera niesť ho pomôže,
do večnosti mostom bude
či milníkom na ceste.*

*Vezmi kríž svoj, súčasť žitia,
vždy ťa bude formovať,
zmení sa na viery krídla,
zanesú ťa v nebies vlast'.*